

Rapport om
praksis på tilgængelighedsområdet,
jf. arkivlovens § 39, stk. 3,
for perioden
1. januar - 31. december 2007

Rapport XV

2008

Indhold

Indhold	2
Indledning	3
Ændring af arkivloven	4
Aflevering af arkivalier	5
Udskudt aflevering	5
Fristforlængelser, jf. § 23, stk. 2, § 27 samt § 28, stk. 3	6
Praksis vedrørende dispensationer	7
Sagsbehandlingstider	7
Hovedtal for 2007	7
Tilladelser og afslag	8
Specifikation af tilladelser og afslag for udvalgte kategorier:	9
Afslag og partshøring	9
Kommuner og kommunale offentlige arkiver	10
Kommunale myndigheder	10
Kommuner med offentligt arkiv	10
Betingelser for størst mulig åbenhed	12
Spørgsmål om adgang til cpr-numre i forbindelse med arkivbenyttelse	12
Adgang til sager om adoption	13
Hemmeligt fødende	14
Spørgsmål om arkivadgang i forbindelse med forskning i den kolde krigs historie	14
Privat eller offentligt arkivalie? Ombudsmandens udtalelse om Johannes Bøgners manuskript	14
Sammenfatning	17
Arkivlovsændring	17
Afløvere	17
Sagsbehandlingstider for dispensationsansøgninger	17
Tilladelser og afslag	17
Bilag 1: L 174 (som fremsat): Forslag til lov om ændring af arkivlov. (Udvidet tilgængelighed)....	18
Bilag 2: Lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. august 2007, Arkivloven	27
Bilag 3: Sagsbehandlingstider - Statens Arkiver (Hele 2007)	33
Bilag 4: Tilgængelighedsstatistik fordelt på sagstyper 2007	34
Bilag 5: Regester til tilgængelighedsrapporten 2007	36
Bilag 6(svar på spørgsmål nr. 188 (alm. del), om betingelser for adgang til arkivloven generelt): ..	48
Bilag 7: Oversigt over indberetninger fra kommuner	51

Indledning.

I henhold til § 39, stk. 1, i arkivloven nedsætter kulturministeren et udvalg, som skal vurdere de offentlige arkivers og myndighedernes praksis på tilgængelighedsområdet.

I arkivlovens § 39, stk. 3, fastsættes, at udvalget udøver sin virksomhed på grundlag af en årlig rapport om tilgængelighedspraksis. Rapporten udarbejdes af rigsarkivaren, der kan indhente oplysninger om tilgængelighedspraksis fra de myndigheder, der er omfattet af arkivloven.

Rigsarkivarens rapport skal således omhandle tilgængelighedspraksis såvel hos de offentlige arkiver, dvs. Statens Arkiver og kommunale arkiver, jf. arkivlovens § 2, som hos de myndigheder, der er omfattet af arkivloven.

Rapporten er opbygget tilsvarende rapporterne for de foregående år. Dog er udeladt den særlige redegørelse for nedbringelse og indhentning af det afleveringsefterslæb, der konstateredes i 1996, og som i løbet af 10 års perioden 1997-2006 indhentedes.

Ændring af arkivloven

Ved lov nr. 532 af 6. juni 2007 ændredes arkivloven. Som anført i Rapport for 2006 udarbejdede Kulturministeriet i 2006 på baggrund af den gennemførte lovovervågning af arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser et lovforslag, der først og fremmest skal sikre yderligere liberalisering af adgangen til arkivalier.

Ved den ovennævnte lov er bestemmelsen i § 24 ændret således, at den hidtidige tilgængelighedsfrist på 75 år for arkivenheder, der omfatter sager inden for strafferetsplejen, er nedsat til 20 år, idet dog spørgsmål om adgang til sådanne sager, som er yngre end 50 år, forelægges for den afleverende myndighed, der bedømmer, om der er væsentlige hensyn, der gør, at en anmodning om arkivadgang må afslås. Det anføres i bemærkningerne til den ny bestemmelse, at ”Væsentlige hensyn, som kan begrunde et afslag, navnlig vil være:

- beskyttelse af politiets og anklagemyndighedens efterforskningsmetoder
- beskyttelse af vidner og forurettede
- beskyttelse af kilder og meddelere
- hensynet til fortsat verserende sager
- hensynet til samarbejde med andre landes myndigheder”

Den hidtidige § 26, der omhandlede særlig tilgængelighedsfrist på 50 år for arkivenheder, som omfatter oplysninger, der er tilvejebragt som grundlag for offentlig statistik, ophævedes.

I § 28 indsattes som nyt stk. 3 en bestemmelse, der lyder:

”Stk. 3. Rigsarkivaren kan træffe bestemmelse om begrænsning i adgangen til arkivalier, der er yngre end 100 år, hvis ganske særlige forhold gør sig gældende.”

Baggrunden for denne bestemmelse er rigsarkivarens afgørelse om adgang til benyttelse af ministerialbøger fra Mosaisk Trossamfund, som er omtalt i Rapporten for 2004. Den ny bestemmelse skal sikre, at der under ganske særlige forhold kan træffes bestemmelser om begrænsninger i adgangen til oplysninger, hvor fri adgang kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for enkeltpersoner eller grupper af personer.

Adgangen til at benytte kirkebogsoplysninger før udløbet af tilgængelighedsfristen er samtidig ændret, nemlig derved at der ikke længere kræves samtykke fra den afleverende myndighed, før en ansøgning om dispensation fra de i § 28, stk. 1-2, fastsatte tilgængelighedsfrister.

Endelig er ved ændringen af arkivloven de særlige bestemmelser om hemmeligholdelse af oplysninger om såkaldt hemmeligt fødende blevet ophævet.

Som bilag 1 bringes forslag til lov om ændring af arkivloven. Som bilag 2 bringes lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. august 2007 af arkivloven.

Aflevering af arkivalier

Det afleveringsefterslæb, hvis afvikling har været beskrevet i Rapporterne 1997-2006, og som i Rapport 2006 kunne betragtes som 99 % indhentet, blev endelig totalt afviklet i 2007, idet det skal bemærkes, at kun en enkelt aflevering endnu ikke ved udgangen af 2007 var gennemført. Det drejer sig om en række ældre DSB-arkivalier, der afleveres fra Jernbanemuseet i Odense. Afleveringen afsluttes i første halvår 2008.

For afleveringen af statslige myndigheders arkivalier gælder derefter Cirkulære nr. 8 af 19. januar 2006 om bevaring og kassation samt aflevering af statslige myndigheders arkivalier i årene 2006-2010. Det hedder heri bl.a., at

”Der skal som hovedregel tilstræbes aflevering af statslige papirarkivalier til Statens Arkiver inden de er 20 år gamle, således at der sker en tilnærmelse til den almindelige tilgængelighedsfrist på 20 år, jf. arkivlovens § 22, stk. 1. Gør modstående hensyn sig gældende, f.eks. ved at arkivalier er i hyppig administrativ brug, udstedes i stedet bestemmelse om udskudt aflevering, jf. arkivbekendtgørelsens § 12, stk. 2. En forudsætning for myndighedernes aflevering er endvidere, at arkivalier, som er omfattet af bestemmelse om kassation, er udskilt. Kassation må først finde sted, når de arkivalier, der skal kasseres, ikke længere er administrativ eller retlig aktuelle. Dette indebærer, at Statens Arkiver som udgangspunkt ikke kan modtage arkivalier, som er under ca. 15 år gamle.”

Som nævnt i rapporten for 2006 gennemførte Statens Arkiver i 2006 et arkivtilsyn over for statslige myndigheder i form af en spørgeskemaundersøgelse. Der blev i undersøgelse afgivet oplysninger om en række over 30 år gamle arkivalier, dvs. arkivalier, der efter bestemmelsen i arkivlovens § 13 skal være afleveret til Statens Arkiver.

Udskudt aflevering

Statens Arkiver har i 2007 udskudt aflevering af visse arkivalier fra Rigshospitalet, Justitsministeriets Psykiatriske Undersøgelsesklínik, beskæftigelsesregionerne samt en række politikredse og retter. Udskydelserne er begrundet med stadig administrativ brug.

Statens Arkiver har med Politiets Efterretningstjeneste drøftet spørgsmål om aflevering af arkivalier. Statens Arkiver har i den forbindelse givet udtryk for, jf. Statens Arkivers brev af 21. december 2007, at så længe Statens Arkiver ikke råder over tidssvarende sikkerhedsmagasiner, hvilket ikke nu er tilfældet, vil Statens Arkiver ikke kunne modtage afleveringer af klassificeret materiale fra Politiets Efterretningstjeneste.

Fristforlængelser, jf. § 23, stk. 2, § 27 samt § 28, stk. 3

Der er i 2007 ikke sket forlængelser af de i arkivlovens §§ 22-25 og § 28 fastsatte almindelige tilgængelighedsfrister.

Praksis vedrørende dispensationer

Sagsbehandlingstider

Via registreringer i Statens Arkivers elektroniske journalsystem udregnes sagsbehandlingstider og herunder eventuelle overskridelser. I de tilfælde, hvor Statens Arkiver selv træffer afgørelse, er der en svarfrist på 15 dage, jf. arkivlovens § 36. I de tilfælde, hvor der kræves samtykke fra den afleverende myndighed, skal der senest ekspederes inden for 50 dage, idet Statens Arkiver kan have brug for indtil 15 dage til arkivundersøgelser, myndigheden derefter 30 dage, hvorefter Statens Arkiver har indtil 5 dage til ekspedition af afgørelsen. Såfremt der finder partshøring sted, forlænges tidsforløbet i henhold til reglerne herfor.

Statens Arkiver har behandlet langt den største del af ansøgningerne inden for de fastsatte tidsfrister. En oversigt over sagsbehandlingstiderne, der bygger på beregning på grundlag af Statens Arkivers elektroniske journalsystem, bringes som bilag 3.

Det fremgår her, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for adgangssager, der afgøres af Statens Arkiver alene, i 2007 har været 5,4 dage. Den ovennævnte frist på 15 dage er noteret som overskredet i 18 ud af de 1596 sager, beregningen bygger på. 11 af de 18 overskridelser er forekommet ved Landsarkivet for Sønderjylland. En nærmere gennemgang af tilfældene viser, at der i 4 tilfælde er foretaget høring af andre myndigheder. 3 tilfælde drejer sig om arkivalier, der er arkiveret i fjernmagasin i Odense; ekspeditionstiden fra dette magasin har her kunnet medføre en overskridelse af sagsbehandlingsfristen. I andre 3 tilfælde må forsinkelsen tilskrives ferie og sygdom blandt de få sagsbehandlere i Landsarkivet for Sønderjylland. I det sidste tilfælde har årsagen til forsinkelsen ikke kunnet udredes.

Hvor behandlingen af sagen har krævet indhentning af samtykke fra andre myndigheder, har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for Statens Arkiver og myndighederne tilsammen været 41 dage. I 57 af i alt 284 tilfælde er der her medgået mere end de ovennævnte 50 dage til behandlingen. Af de 57 tilfælde er de 48 behandlet ved Rigsarkivet. Rigsarkivet har fortsat den etablerede praksis, således at myndigheder, der efter 30 dage ikke har svaret på en anmodning om samtykke, jf. arkivlovens §§ 33-35 samt § 37, erindres om anmodningen.

For så vidt angår sager, der rejses som en tilgængelighedssag, men som ikke fører til behandling af et konkret adgangsspørgsmål, var Statens Arkivers sagsbehandlingstid i gennemsnit 5,2 dage i 2007. Overskridelse af 15 dages fristen forekom i 3 ud af 903 tilfælde.

Statens Arkiver vil fortsat følge overholdelsen af sagsbehandlingstiderne, men finder det ikke sandsynligt, at sagsbehandlingstiderne vil kunne nedbringes yderligere.

Hovedtal for 2007

I lighed med de foregående år har sagsbehandlerne i Statens Arkiver i 2007 ført særskilt statistik over modtagne ansøgninger og disses behandling. Statistikken er opbygget på samme måde som i de tidligere rapporter. Optællingerne baserer sig på oplysninger fra sagsbehandlerne. Den omfatter de afgørelser, der er truffet over for den enkelte ansøger, uanset at der i visse tilfælde, f.eks. i

forbindelse med større forskningsprojekter, kan være tale om det samme arkivmateriale. Der henvises til bilag 4 med skematiske oversigter samt efterfølgende referater af de sager (bilag 5), hvori der er givet afslag på ansøgninger om dispensation fra tilgængelighedsfristerne.

Ændringen af arkivlovens § 24 har i andet halvår 2007 medført et væsentligt lavere antal sager, hvor myndigheder uden for Statens Arkiver forespørges, om hvorvidt den pågældende myndighed kan meddele samtykke til imødekommelse af en ansøgning.

I 2007 behandlede i realiteten i alt 166 ansøgninger om adgang til arkivenheder, der indeholder sager inden for strafferetsplejen. 128 af disse sager behandlede i første halvår og 38 i andet.

Efter ophævelsen af § 26 (om statistisk grundmateriale) er statistisk grundmateriale, for så vidt dette ikke indeholder oplysninger om enkeltpersoners private eller økonomiske forhold, umiddelbart tilgængeligt efter 20 år. For personstatistik gælder en 75 års tilgængelighedsfrist efter § 23, stk. 1, og ansøgninger om dispensation kan således afgøres af Statens Arkiver uden høring af den afleverende myndighed.

I statistikken er opretholdt en opgørelse over antallet af de tilladelser til benyttelse af folketællingsmateriale med det formål at forske i egen slægt, der er givet i 2007.

Tilladelser og afslag

For offentlige arkivaliers vedkommende blev i Statens Arkiver givet 2284 tilladelser og 76 afslag, i alt 2360 afgørelser. Regnes private arkivalier med, er der i 2007 givet i alt 2517 adgangstilladelser og 78 afslag, hvilket vil sige, at 2595 ansøgninger er blevet realitetsbehandlet. Til de i alt 2609 afgørelser, der er truffet i 2007, føjer sig 1217 henvendelse om dispensationer, der ikke har givet anledning til sagsbehandling.

I de tilfælde, hvor et afslag er blevet omgjort, tælles såvel det oprindelige afslag som den senere imødekommelse med som separate afgørelser.

Udviklingen i tilladelser og afslag for offentlige arkivalier 1995-2006:

	1996 -97	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Tilladelser i alt	1280	1672	1758	1774	2563	2233	2135	1894	1913	1753	2284
Afslag i alt	89	118	60	68	86	75	71	69	55	35	76
Afslag i %	6,5	6,6	3,3	3,7	3,2	3,2	3,2	3,5	2,8	2,0	3,3

Kilde: Sagsbehandlerindberetninger

I forhold til det samlede antal afgørelse er andelen af afslag således vokset, fra 2 % i 2006 til 3,3 % i 2007.

Som det fremgår af nedenstående tabel, er den procentuelle stigning markant for så vidt angår ansøgninger, der drejer sig om arkivalier med særlig fastsat tilgængelighedsfrist, jf. § 27, hvor 17 % af de behandlede ansøgninger er blevet afslået i 2007 mod 10 % i 2006. Også for ansøgninger, der omfattede arkivenheder indeholdende oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, steg andelen af afslag markant, fra 1,6 % i 2006 til 3,1 % i 2007.

Specifikation af tilladelser og afslag for udvalgte kategorier:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Statens sikkerhed m.v. (§ 27)										
Tilladelser	66	64	63	52	78	32	44	49	25	42
Afslag	3	12	6	4	12	0	4	4	3	9
Strafferetspleje (§ 24)										
Tilladelser	170	154	209	251	247	243	237	299	261	151*
Afslag	21	7	14	15	20	16	22	19	11	8*
Folketællinger < 50, > 75 år gamle										
Tilladelser	487	464	464	863	471	483	368	368	232	328
Afslag	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
Enkeltpersoners private forhold										
Tilladelser	867	1000	980	1315	1334	1299	1213	1264	1207	1730
Afslag	83	33	47	57	33	51	42	32	20	56

Kilde: Sagsbehandlerindberetninger

* Tallene gælder hele 2007. I første halvår 2007 behandlede 128 ansøgninger om adgang til arkivenheder, som indeholder sagen inden for strafferetsplejen. Af disse blev 114 imødekommet og 8 afslået. I andet halvår 2007, dvs. efter ikrafttrædelse af den ændrede § 24 behandlede 38 ansøgninger, der drejede sig om under 50 år gamle sager indenfor strafferetsplejen, og som alle blev imødekommet.

Afslag og partshøring

Alle afslag er givet med anvisning af ankemulighed. Hvor et afslag er meddelt af et landsarkiv, kan afgørelsen indbringes for rigsarkivaren. I 2007 er en enkelt afgørelse, truffet af et landsarkiv, blev omgjort af rigsarkivaren. Afgørelsen er i bilag 5 markeret med *.

I tilfælde, hvor en ansøgning ikke har kunnet imødekommes ved, at en myndighed ikke har fundet at kunne meddele samtykke hertil, jf. § 33 i arkivloven, har Statens Arkiver forelagt ansøgeren myndighedens begrundelse og opfordret ansøgeren til at fremkomme med sine eventuelle supplerende eller korrigerende bemærkninger. Har denne partshøring ikke efter 30 dage givet anledning til reaktion fra ansøgeren, er der meddelt ansøgeren endeligt afslag. Hvor ansøgeren i partshøringen er fremkommet med udtalelse, er udtalelsen forelagt for den pågældende myndighed med anmodning om genovervejelse på baggrund af ansøgerens udtalelse.

Kommuner og kommunale offentlige arkiver

Denne del af rapporten omfatter adgangspraksis i kommunerne samt i de offentlige arkiver, som er oprettet og drevet af kommuner.

Af bilag 7 fremgår, hvilke kommuner der har afgivet de forlangte oplysninger, samt hvilke kommuner der har behandlet sager om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister, og endelig hvilke kommuner der har angivet at drive eget offentligt arkiv, jf. arkivlovens § 7, stk. 1.

En række kommuner har overladt al sagsbehandling i forbindelse med ansøgninger om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister til kommunens offentlige arkiv, uanset om de arkivalier, en sådan ansøgning omhandler, formelt er afleveret til det kommunale arkiv eller ej. Disse kommuner er behandlet under afsnittet ”Kommuner med offentligt arkiv”.

Kommunale myndigheder

I alt 13 kommuner af dem, der ikke har oprettet et eget offentligt arkiv, har indberettet at have behandlet i alt 70 sager om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister. I 69 tilfælde er ansøgningerne blevet imødekommet. Kun i et tilfælde er der meddelt afslag, jf. nedstående skema.

Kommune	Antal	Imødekommet	Afslået
Assens	1	1	
Billund	3	3	
Fredensborg	1	1	
Glostrup	2	2	
Greve	1	1	
Halsnæs	1	1	
Helsingør	1	1	
Køge	30	30	
Lemvig	3	2	1
Lolland	5	5	
Ringkøbing-Skjern	1	1	
Skanderborg	1	1	
Århus	20	20	
I alt	70	69	1

Kilde: Indberetninger fra kommunerne.

Om sagsbehandlingstiden har de nævnte kommuner meddelt, at samtlige afgørelser er truffet inden for en periode af 15 dage.

En række kommuner har givet udtryk for usikkerhed med hensyn til skellet mellem aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen og arkivadgang efter arkivloven, f.eks. når det drejer sig om sager vedrørende enkelte bygninger i kommunernes tekniske forvaltninger.

Kommuner med offentligt arkiv

Som nævnte udsendte Statens Arkiver i lighed med 2006 et spørgeskema til de kommunale arkiver, der anmodedes om at indberette antallet og udfaldet af sager om benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige offentlige arkivalier. For så vidt en ansøgning havde afstedkommet et afslag,

anmodedes ligeledes om en kort beskrivelse af emnet for ansøgningen og begrundelsen for afslaget. Samtidig anmodedes arkivet om at oplyse om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgningerne. Af de 29 offentlige arkiver har 28 afgivet de forlangte oplysninger.

Som det fremgår af det nedenstående skema, har 19 af de 28 offentlige arkiver, som har foretaget indberetning, behandlet tilsammen 373 ansøgninger om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister. Der er givet 1 afslag, nemlig af Vejle Stadsarkiv.

	Behandlet ansøgninger	Antal	Imødekommet	Afslået
Ballerup	Ja	5	5	
Bornholm	Ja	1	1	
Dragør (ubesvaret)	-	-		
Egedal	Nej			
Esbjerg	Ja	6	6	
Frederiksberg	Ja	12	12	
Frederikshavn	Ja ¹			
Frederikssund	Ja	19	19	
Furesø				
Gladsaxe	Ja	1	1	
Haderslev	Ja	3	3	
Hjørring	Ja	147	147	
Holbæk	Nej			
Hørsholm	Nej			
Kolding	Ja	2	2	
København	Ja	91	91	
Lyngby-Taarbæk	Nej			
Norddjurs	Ja	1	1	
Næstved	Nej			
Odense	Ja	5	5	
Roskilde	Ja	6	6	
Rudersdal	Ja	51	51	
Silkeborg	Nej			
Skive	Ja	7	7	
Slagelse	Nej			
Thisted	Nej			
Taarnby	Ja	6	6	
Vejle	Ja	2	1	1 ²
Aalborg	Ja	8	8	
I alt	-	373	372	1

Kilde: Indberetninger fra stads- og kommunearkiver

De kommunale arkiver, som har behandlet ansøgninger om arkivadgang, har alle meddelt, at afgørelserne er truffet inden for en uge efter modtagelsen af ansøgningen.

¹ Frederikshavn Kommune har angivet at have behandlet ca. 600 henvendelser, der alle er blevet imødekommet.

² Begrundelsen for dette afslag er anført sidst i bilag 5.

Betingelser for størst mulig åbenhed

Spørgsmål om adgang til cpr-numre i forbindelse med arkivbenyttelse

Det er overvejet i Statens Arkiver, hvorledes der bør forholdes med hensyn til adgang til oplysninger om nulevende personers cpr-numre, dvs. aktive cpr-numre, der kan optræde i umiddelbart tilgængelige arkivalier. I anledning af en henvendelse fra Kirkeministeriet, der anmodede Statens Arkiver om en udtalelse i anledning af en henvendelse til ministeriet fra en sognepræst om de regler, der gælder for tilgængelighed til de til landsarkivet afleverede ministerialbøger, skrev Statens Arkiver den 8. maj 2007 bl.a. følgende til Kirkeministeriet:

”Tilgængeligheden til ministerialbøger, som er afleveret til Statens Arkiver, reguleres af bestemmelserne i arkivlovens (lov nr. 1050 af 17. december 2002) § 28, som lyder:

”§ 28. Folkekirkens og de anerkendte trossamfunds ministerialbøger, sønderjyske personregistre og borgerlige ægteskabsbøger, som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige, når de er 50 år gamle.

Stk. 2. Døds- og begravelsesregistre, som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige, når de er 10 år gamle.”

Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår følgende:

”§ 28.

Til stk. 1-2

Bestemmelsen er ny. Tidligere er administrativt - i cirkulære nr. 47 af 10. marts 1976 - fastsat bestemmelser om tilgængeligheden til de til landsarkiverne afleverede ministerialbøger m.v. (kirkebøger).

Der er ikke foretaget ændringer i de i det nævnte cirkulære fastsatte bestemmelser om tilgængelighedsfrister. Kulturministeriet finder af principielle grunde, at fastsættelse af tilgængelighedsfristerne på dette område bør ske i arkivloven.

Kirkebøger udfærdiges i to eksemplarer, en hovedministerialbog og en kontramministerialbog.

Efter de derom gældende regler – Kirkeministeriets cirkulære nr. 123 af 14. august 1987 - afleveres folkekirkens kontramministerialbøger til Statens Arkiver, når der er forløbet 30 år, efter at de blev udskrevet. Hovedministerialbogen opbevares derimod hos den pågældende ministerialbogsfører, indtil der er forløbet 100 år, efter at den blev udskrevet.

Den benyttelse af kirkebøger, der er under 100 år gamle, og som finder sted i Statens Arkiver, baserer sig således på kontramministerialbøgerne.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i ovennævnte cirkulære, hvorefter tilgængelighedsfristen til døds- og begravelsesregistre er 10 år.”

Som det fremgår, er tilgængeligheden til de til landsarkiverne afleverede ministerialbøger ikke ændret ved gennemførelsen af arkivloven. Derimod vil en ændring af tilgængelighedspraksis i den af sognepræst [NN] foreslåede retning ikke kunne gennemføres administrativt, men kræve ændring

af arkivloven.

Statens Arkiver har været opmærksom på, at bestemmelserne om kirkebøgers tilgængelighed vil kunne føre til, at benyttere af sådanne bøger, herunder særlig døds- og begravelsesregistre, kan få oplysning om stadig aktive cpr-numre.

Statens Arkiver har derfor anset det hensigtsmæssigt at bringe følgende vejledning på www.sa.dk:

" henhold til § 28 i arkivloven er Folkekirkens og de anerkendte trossamfunds ministerialbøger, sønderjyske personregistre og borgerlige ægteskabsbøger, som er afleveret til Statens Arkiver, tilgængelige, når de er 50 år gamle. Den samme paragraf fastslår desuden, at døds- og begravelsesregistre, som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige, når de er 10 år gamle.

I døds- og begravelsesregistre - og undertiden også i ministerialbøgerne - har præster og kordegne i en række tilfælde tilføjet cpr-nummeret på såvel den afdøde som undertiden den afdødes ægtefælle.

Statens Arkiver skal i den forbindelse gøre udtrykkelig opmærksom på bestemmelserne i § 11 i Lov om Behandling af Personoplysninger, som lyder:

§ 11. Offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer.

Stk. 2. Private må behandle oplysninger om personnummer, når

- 1) det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov,*
- 2) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil eller*
- 3) behandlingen alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål, eller hvis der er tale om videregivelse af oplysninger om personnummer, når videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, og når videregivelsen er af afgørende betydning for at sikre en entydig identifikation af den registrerede eller videregivelsen kræves af en offentlig myndighed.*

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, nr. 3, må der ikke ske offentliggørelse af personnummer uden udtrykkeligt samtykke

Det betyder med andre ord, at hvis man som privatperson - f.eks. i forbindelse med egen slægtsforskning - i en kirkebog eller et begravelsesregister får kendskab til et personnummer, så:

1. Man må under ingen omstændigheder offentliggøre et sådant personnummer med mindre, der foreligger et udtrykkeligt tilsagn herom fra den registrerede.
2. Man må ikke anvende (behandle) personnummeret til at skaffe sig yderligere oplysninger om vedkommende, med mindre den registrerede udtrykkeligt har givet sit samtykke hertil.

Den, der overtræder disse bestemmelser, straffes i henhold til gældende lovgivning med bøde eller hæfte."

Hvor der er tale om, at cpr-numre findes i ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier, der benyttes efter dispensation, som f.eks. folketællingsskemaer fra folketællingen 1970, understreges det i de vilkår, der fastsættes for benyttelsen, og som benytteren tiltræder, at cpr-numre skal betragtes som fortrolige oplysninger og ikke må viderebringes mv.

Adgang til sager om adoption

Statens Arkiver behandlede i 2007 en klage fra en borger over mulig tilsidesættelse af vilkår for arkivadgang. Klageren, som i sin tid blev bortadopteret af sin biologiske mormor, havde modtaget en række henvendelser fra en biologisk slægtning, der havde fået oplysninger om slægtskabet ved hjælp af adoptionssagen. Sagen var afsluttet for mere end 75 år siden og således umiddelbart tilgængelig, jf. arkivlovens § 23, stk. 1. Når tilgængelighedsfristen er udløbet, er arkivalierne

umiddelbart tilgængelige for enhver, og der er ikke i arkivloven hjemmel til at fastsætte vilkår for benyttelse af oplysninger i arkivalierne. Statens Arkiver fandt således ikke at kunne foretage sig noget i anledning af klagen.

Hemmeligt fødende

Som nævnt ophævedes i forbindelse med lov om ændring af arkivloven de særlige bestemmelser i kgl. reskripter af 13. marts 1750 og 6. januar 1764 om såkaldt hemmeligt fødende kvinder, således at de oplysninger, der findes herom, er tilgængelige efter arkivlovens almindelige regler.

Muligheden for at føde hemmeligt eller anonymt bortfaldt med pr. 1. januar 1938. Alle arkivalier vedrørende hemmeligt fødendes identitet vil således være umiddelbart tilgængelige pr. 1. januar 2013. Indtil da vil oplysningerne kunne benyttes efter dispensation fra tilgængelighedsfristen efter § 23, stk. 1.

Spørgsmål om arkivadgang i forbindelse med forskning i den kolde krigs historie

Statens Arkiver blev af Kulturministeriet anmodet om bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. 188, 2006-07, fra Folketingets retsudvalg. Spørgsmålet drejede sig om de betingelser, der var stillet en navngivet forsker i forbindelse med dennes tilladelse til benyttelse af Politiets Efterretningstjenestes arkiver, samt om de betingelser der generelt fastsættes for forskeres benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier. Kulturministerens svar er gengivet som bilag 6.

I forbindelse med oprettelsen af Center for Koldkrigsforskning har det været drøftet mellem en række myndigheder, hvorledes der skal forholdes med hensyn til arkivadgang for medarbejdere ved Center for Koldkrigsforskning, som er en selvstændig og uafhængig institution under Forsvarsministeriet. Bl.a. er det blevet drøftet, om Statens Arkiver vil kunne stille hertil afleverede arkivalier til rådighed efter forvaltningslovens bestemmelser om videregivelse af oplysninger til anden myndighed. I den forbindelse har Statens Arkiver givet udtryk for, at Statens Arkiver udelukkende kan behandle spørgsmål om tilgængelighed til arkivalier efter arkivloven, jf. hvad der i sin tid blev udtalt i forbindelse med spørgsmål om arkivadgang for medarbejdere ved DIIS og DUPI. Er der tale om videregivelse, herunder videregivelse af fortrolige oplysninger, efter forvaltningslovens bestemmelser, må efter Statens Arkivers opfattelse afgørelse om videregivelse træffes af den afleverende myndighed.

Drøftelserne var endnu ikke afsluttet ved udgangen af 2007.

Privat eller offentligt arkivalie? Ombudsmandens udtalelse om Johannes Bøgners manuskript.

Landsarkivet for Nørrejylland modtog i 1963 et manuskript udarbejdet af Johannes Ivar Bøgner, fhv. skoleinspektør i Ringkøbing, om Ringkøbing Bys historie under den tyske besættelse af Danmark. Samtidig blev indgået en aftale om adgangen til disse private arkivalier, hvoraf det fremgik, at Landsarkivet i år 2000 skulle sende manuskriptet til borgmesteren i Ringkøbing med henblik på, at denne skulle tage stilling til om manuskriptet kunne offentliggøres. Borgmesteren vurderede, at det ikke skulle offentliggøres og returnerede hermed manuskriptet til landsarkivet med ønske om, at det blev opbevaret i endnu 20 år, hvorefter borgmesteren i Ringkøbing igen skulle tage stilling til materialets offentliggørelse.

Efterfølgende anmodede Lone Hindø imidlertid Ringkøbing Kommune om aktindsigt i manuskriptet efter offentlighedslovens regler. Kommunen afviste dette; Lone Hindø klagede derpå til Tilsynsrådet, som også afviste aktindsigt. Begge med henvisning til, at akterne ikke var omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt, fordi der i den pågældende sag ikke var tale om udførelse af kommunale anliggender. Herefter klagede Lone Hindø til Ombudsmanden, idet hun fandt, at Bøgners manuskript havde været underlagt almindelig administrativ sagsbehandling, og dermed nu var omfattet af reglerne om aktindsigt.

Ombudsmanden bad herpå Indenrigsministeriet om en udtalelse i sagen. Indenrigsministeriet vurderede, at akterne var omfattet af reglerne om aktindsigt, idet dokumenterne var indgået til myndigheden som led i administrativ sagsbehandling. Derpå bad ministeriet Tilsynsrådet om at genoptage sagen, hvorefter Tilsynsrådet bad landsarkivet om at få tilsendt dokumenterne til fornyet behandling.

Landsarkivet svarede, at Bøgners manuskript i henhold til den oprindelige aftale nu definitivt var overdraget til Landsarkivet, og manuskriptet derfor ikke umiddelbart var tilgængeligt. Landsarkivet gav derpå Tilsynsrådet tilladelse til at benytte akterne, men på vilkår, herunder, at manuskriptet ikke måtte videregives til andre, myndigheder eller private. Statens Arkiver fastholdt således det fortrolighedshensyn, der i sin tid blev aftalt med donator.

Efter en meget lang sagsbehandling, hvor også Kulturministeriet og Justitsministeriet hørtes i flere omgange, konkluderede Ombudsmanden, at manuskriptet i forbindelse med udleveringen til borgmesteren i Ringkøbing blev undergivet administrativ sagsbehandling, og dermed blev omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt. Han vurderer endvidere, at den oprindelige deponeringsaftale ikke kan tillægges selvstændig retlig betydning for spørgsmålet om aktindsigt, ej heller på hvilke vilkår manuskriptet kan videregives til andre myndigheder.

Derfor hører afgørelsen om Hindøs ret til aktindsigt ifølge Ombudsmanden under Ringkøbing Kommune, som derfor bør få udleveret manuskriptet fra Landsarkivet uden vilkår.

Ombudsmandens opfattelse betyder et væsentligt brud med den hidtidige praksis på privatarkivområdet.

Kulturministeriet og Statens Arkiver har til stadighed argumenteret for, at et privat arkivalie, som er afleveret til Statens Arkiver, ikke kan ændre status til et offentligt arkivalie ved at blive gjort til genstand for en bedømmelse af, om der kan gives adgang til det som privat arkivalie. Endvidere er det påpeget, at den beskrevne transformation kan få den uheldige konsekvens, at private arkivalier i mindre omfang afleveres til Statens Arkiver.

For en række andre privatarkiver i Statens Arkiver gælder det som i Bøgners tilfælde, at den afleverende part har ønsket og aftalt, at bestemte offentlige institutioner eller bestemte embedsmænd uden for Statens Arkiver tog stilling til konkrete ønsker om adgang. Det følger, at søges i sådanne tilfælde tilgængelighedsspørgsmål afgjort efter aftalernes ordlyd, bliver et afslag illusorisk, idet der så blot kan søges igen efter offentlighedslovens bestemmelser.

Det skal for god ordens skyld nævnes, at ombudsmanden i sin redegørelse tilføjer, at et offentligt arkiv forud for overgivelsen af private dokumenter til en myndighedsperson kan vejlede personen nærmere om, hvilke konsekvenser personens behandling af dokumentet vil have i forhold til

offentlighedslovens regler. Således kan personen vælge at opfatte det sådan, at den pågældende har fået overgivet dokumentet, som led i sin embedsførelse. Dette vil have som konsekvens, at de dokumenter der er tale om bliver omfattet af offentlighedsloven. Alternativt kan personen i stedet vælge at opfatte det sådan, at hun/han er udpeget personligt til opgaven. I så tilfælde ændrer dokumenterne ikke karakter, men forbliver private arkivalier. Efter Statens Arkivers opfattelse forekommer det ikke ganske i overensstemmelse med hensigten med de aftaler, der indgås efter arkivlovens § 46, at donators repræsentant vilkårligt kan bestemme, om et privatarkiv eller dele af det drages ind under offentlighedsloven.

I en række andre tilfælde er det i aftaler om tilgængelighed til private arkivalier fastsat, at tilladelse til benyttelse kræver samtykke fra enten offentlige institutioner eller bestemte offentligt ansatte. Et eksempel herpå er Frihedsfondets arkiv i Rigsarkivet, hvor det er en betingelse for imødekommelse af en ansøgning, at der foreligger samtykke fra Beskæftigelsesministeriets (tidligere Socialministeriets) departementschef.

Ombudsmandens udtalelse rejser derudover en række principielle spørgsmål i forbindelse med offentlige myndigheders benyttelse af private arkivalier, som søges afklaret gennem en præcisering af forholdet mellem de aftaler, der indgås om tilgængeligheden til private arkivalier, og anden lovgivningen om aktindsigt mv.

Sammenfatning

Arkivlovsændring

Lov om ændring af arkivloven, der trådte i kraft den 1. juli 2007, har betydet en væsentlig liberalisering af adgangen til særlige arkivalier, nemlig arkivalier fra de myndigheder, der behandler sager inden for strafferetsplejen, og for arkivalier vedrørende offentlig statistik.

For de førstnævntes vedkommende har ændringen af arkivlovens § 24 haft betydning for de arkivbenyttere, der beskæftiger sig med den tyske besættelse af Danmark 1940-45 og med retsopgøret umiddelbart derefter. Spørgsmål om adgang til sager inden for strafferetsplejen, der er over 50 år gamle, kan nu afgøres af rigsarkivaren alene efter bestemmelserne i arkivlovens § 31 og § 23 inden for 15 dages fristen, jf. § 36.

Afleveringer

Statens Arkivers aktivitetsplan for aflevering af statslige myndighedernes arkivalier sikrer, at arkivalierne som altovervejende hovedregel afleveres, før de er 25 år gamle, medmindre der er truffet konkret bestemmelse om udskydelse af afleveringstidspunktet, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og offentlige arkivers virksomhed.

Sagsbehandlingstider for dispensationsansøgninger

Ansøgninger om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister behandles i Statens Arkiver inden for de arkivlovens §§ 36-37 fastsatte frister. Længere sagsbehandlingstid end 45 dage forekommer stadig i de tilfælde, hvor imødekommen af en ansøgning kræver samtykke fra den afleverende myndighed. Statens Arkiver finder dog ikke, at overskridelserne har et sådant antal eller omfang, at initiativer ud over den nuværende praksis er påkrævet.

For kommunale myndigheder og kommunale arkiver gælder, at samtlige, der har indberettet behandling af ansøgninger om dispensation fra arkivlovens tilgængelighedsfrister, har opgivet at sagsbehandlingen har været gennemført inden for 15 dage.

Tilladelser og afslag

Forholdet mellem tilladelser og afslag dokumenterer, at arkivloven såvel af kommunale arkiver som af Statens Arkiver forvaltes efter princippet om størst mulig åbenhed. Langt størstedelen af de afslag, der er meddelt i 2007, er begrundet med hensynet til privatlivets fred hos dem, der er omtalt i offentlige myndigheders arkivalier.

Bilag 1: L 174 (som fremsat): Forslag til lov om ændring af arkivlov. (Udvidet tilgængelighed).

Fremsat den 1. marts 2007 af kulturministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af arkivlov (Udvidet tilgængelighed)

§ 1

I arkivloven, jf. lov nr. 1050 af 17. december 2002, som ændret ved § 1 i lov nr. 563 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 1, ændres »§§ 23-28« til: »§§ 23-25, 27 og 28«.

2. I § 22, stk. 2, ændres »§§ 23-27« til: »§§ 23-25 og 27«.

3. § 24 affattes således:

» § 24. Arkivenheder, som omfatter sager inden for strafferetsplejen, er tilgængelige, når de er 20 år gamle, jf. dog § 23. For sådanne arkivenheder, som er yngre end 50 år, meddeler rigsarkivaren eller den, der af rigsarkivaren bemyndiges hertil, efter indhentet samtykke fra den afleverende myndighed, tilladelse til arkivadgang. I tilfælde, hvor det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn kan den afleverende myndighed konkret beslutte at nægte samtykke til arkivadgang.«

4. § 26 ophæves.

5. I § 27, stk. 1, ændres »§§ 22, 25 og 26« til: »§§ 22, 24 og 25«.

6. I § 28 indsættes som stk. 3:

» *Stk. 3.* Rigsarkivaren kan træffe bestemmelse om begrænsning i adgangen til arkivalier, der er yngre end 100 år, hvis ganske særlige forhold gør sig gældende.«

7. I § 29 ændres »§§ 22-26« til: »§§ 22-25«.

8. I § 33, nr. 2, ændres »§§ 24-26 og 28« til: »§ 25«.

9. I § 37 ændres »§§ 33-35« til: »§§ 24 og 33-35«.

10. I § 53 indsættes som stk. 2:

» *Stk. 2.* Kgl. reskript af 13. marts 1750 og kgl. reskript af 6. januar 1764 ophæves.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, ved kongelig anordning sættes i kraft for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget er en opfølgning på den lovovervågning, arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser har været genstand for i en 3-årig periode fra lovens ikrafttræden.

Arkivloven (lov nr. 1050 af 17. december 2002) trådte i kraft d. 1. juli 2003. Arkivloven afløste lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver m.v., som ændret ved lov nr. 421 af 10. juni 1997 og lov nr.

445 af 31. maj 2000, jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 17. juli 2000.

Baggrund for udvælgelse af arkivloven til lovovervågning fremgår af bemærkningerne til forslag til arkivlov (L 18 fremsat 2. oktober 2002), hvor det anføres:

»Lovforslaget er omfattet af regeringens lovovervågningsprogram. Kulturministeriet mener, at tilgængelighedsområdet vil være egnet til lovovervågning. Kulturministeriet vil efter en 3-årig periode anmode Tilgængelighedsudvalget om en vurdering af, om de politiske intentioner med loven er opfyldt.«

Kulturministeriet har tilrettelagt lovovervågningen således, at Statens Arkiver og herefter Tilgængelighedsudvalget har fået til opgave at komme med et bidrag til lovovervågningen af arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser, herunder deres vurdering af om arkivloven lever op til sin hensigt samt af eventuelle behov for ændringer. Efterfølgende har Kulturministeriet udsendt disse bidrag til en bredere høring blandt repræsentanter for offentlige myndigheder, forskningen og pressen.

Lovovervågningen har vist, at den ordening, der blev tilvejebragt med arkivloven og den dertil knyttede praksis, altovervejende opfattes som tilfredsstillende. Målsætningen med arkivloven er at sikre størst mulig åbenhed i adgangen til offentlige arkivalier uden derved at prisgive relevante beskyttelseshensyn. Denne målsætning synes i hovedtræk at være opnået. Der er dog peget på enkelte punkter, hvor ændring af tilgængelighedsbestemmelserne synes hensigtsmæssig. Dette gælder således fx bestemmelserne i §§ 24-26 samt § 33, stk. 1, der fastsætter en obligatorisk og i praksis ofte tidskrævende høringsprocedure som led i afgørelsen af spørgsmål om dispensation fra lovens tilgængelighedsfrister.

2. Gældende ret

Lov nr. 337 af 14. maj 1992 om offentlige arkiver m.v. indeholdt som den første lov på området en regulering af tilgængeligheden til statens arkivalier. Den fastsatte en generel 30 års tilgængelighedsfrist for offentlige arkivalier, der var afleveret til Statens Arkiver. Det betød, at der efter 30 år var almindelig adgang til de pågældende arkivalier. Fristen på 30 år kunne forlænges af den afleverende myndighed, såfremt hensyn til statens sikkerhed, rigets forsvar, udenrigspolitiske forhold m.v. nødvendiggjorde en længere frist. Loven fastsatte en tilgængelighedsfrist på 80 år for arkivenheder, indeholdende oplysninger om enkeltpersoners private og økonomiske forhold, for arkivenheder, der omfatter sager inden for strafferetsplejen eller myndigheders brevveksling med sagkyndige til brug i retssager, samt endelig for materiale, der indsamles til brug for udarbejdelse af offentlig statistik.

Den gældende arkivlov – lov nr. 1050 af 17. december 2002 – trådte i kraft den 1. juli 2003. Loven er siden ændret ved lov nr. 563 af 24. juni 2005 om ændring af en række love på kulturområdet (Udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet), hvor der er gennemført konsekvensændringer som følge af kommunalreformen.

Tilgængelighed til offentlige arkiver

Med den gældende arkivlov blev alle offentlige arkivalier underkastet samme tilgængelighedsregler, uanset om arkivalierne er afleveret til Statens Arkiver, til kommunale arkiver eller ikke er afleveret. Når offentlige arkivalier er 20 år gamle, er de omfattet af arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser, uanset hvor arkivalierne befinder sig.

Den gældende arkivlov fastsatte kortere frister på en række områder. Således er hovedreglen, at offentlige arkivalier er umiddelbart tilgængelige, når de er 20 år gamle. Fra hovedreglen findes en række undtagelser.

Længere, generelle frister end 20 år er fastsat i §§ 23-26. Efter § 23, stk. 1, er arkivenheder, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, tilgængelige efter 75 år. Samme tidsfrist på 75 år gælder sager inden for strafferetsplejen, jf. § 24. Denne frist omfatter straffesager såvel mod fysiske som juridiske personer. Særlige frister på 50 år gælder for arkivenheder, der indeholder myndigheders brevveksling med sagkyndige til brug i retssager m.v., jf. § 25, og for arkivenheder, som omfatter materiale, der er tilvejebragt med henblik på udarbejdelsen af offentlig statistik, jf. § 26.

Indtil de respektive tilgængelighedsfristens udløb kan arkivalier, der er yngre end det antal år, den pågældende frist lyder på, kun benyttes efter særlig tilladelse. Tilladelse til benyttelse af offentlige arkivalier, der er afleveret til Statens Arkiver, meddeles af rigsarkivaren, jf. arkivlovens § 31.

For arkivalier, der er omfattet af de særlige tilgængelighedsfrister efter §§ 24-26, gælder, at tilladelse til benyttelse er betinget af den afleverende myndigheds samtykke, jf. arkivlovens § 33, stk. 1, nr. 2. Det samme gælder for arkivalier, der er yngre end 20 år, og som er afleveret til Statens Arkiver.

Arkivlovens § 27, stk. 1, giver den afleverende myndighed mulighed for efter drøftelse med det modtagende arkiv at fastsætte en længere tilgængelighedsfrist end 20 år, jf. § 23, stk. 1, eller 50 år, jf. §§ 25-26. De frister, der fastsættes med hjemmel i § 27, stk. 1, kan højst være 60 år. Findes det nødvendigt at fastsætte længere frist end 60 år, kan sådanne længere frister fastsættes af vedkommende minister eller kommunalbestyrelse/regionsråd efter forhandling med kulturministeren, jf. § 27, stk. 2-3.

Særligt om ministerialbøger m.v.

Adgangen til folkekirkens og de anerkendte trossamfunds ministerialbøger m.v. er tilgængelige efter 50 år, jf. § 28. Et konkret tilfælde har dog vist, at der kan være behov for at have hjemmel til at aftale en længere frist i ganske særlige tilfælde, hvor de arkivalier, der er omfattet af bestemmelsen i § 28, indeholder oplysninger, hvortil fri adgang kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for enkeltpersoner eller grupper af personer. Der kan fx være tale om oplysninger om religiøse, familiemæssige eller andre private forhold.

Særligt om hemmeligt fødende

Ved kgl. reskript af 13. marts 1750 og kgl. reskript af 6. januar 1764 fastsattes, at oplysninger om identiteten på såkaldt hemmeligt fødende – ugifte kvinder, der fødte på Det kgl. Accouchementshus, senere Fødselsstiftelsen og Rigshospitalet – skulle hemmeligholdes for evigt. Adgangen til at føde hemmeligt bortfaldt med børneloven af 1937, men denne lov med senere ændringer fastholdt bestemmelserne for fødsler, der havde fundet sted før lovens ikrafttræden.

Efterkommere af hemmeligt fødende kvinder har kunnet få udleveret de oplysninger, som findes om deres slægtninge i direkte nedstigende linje i de pågældende arkivalier, for så vidt fødslen fandt sted for over 100 år siden, ligesom selve de fødte børn har kunnet få de foreliggende oplysninger om biologiske forfædre, der fremgår af arkivalierne. Oplysningerne er udleveret enten af Rigshospitalets kordegnkontor eller af Statens Arkiver, men selve arkivalierne har ikke kunnet benyttes af publikum.

3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kulturministeriets konklusion på lovovervågningen er, at arkivlovens tilgængelighedsbestemmelser og administrationen heraf generelt lever op til hensigten i arkivloven om at tilvejebringe den størst mulige åbenhed i adgangen til at benytte arkivalier uden derved at prisgive oplysninger, der for en kortere eller længere periode fordrer fortrolighed.

Praksis med hensyn til behandling af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier viser, at Statens Arkiver ved rigsarkivaren evt. efter høring hos den relevante myndighed, i vid udstrækning giver dispensation, og at kun relativt få sager ender med et afslag.

Kulturministeriet finder derfor ikke grundlag for at lave omfattende ændringer af lovens system og funktionsområde, men ønsker at skabe endnu større åbenhed og en mere hensigtsmæssig administrativ ordning ved at nedsætte enkelte af de særlige frister for tilgængelighed i §§ 24 og 26.

Tilgængelighedsudvalget har i sin udtalelse til lovovervågningen anbefalet, at fristen i § 24 ophæves. Statens Arkiver har i sin udtalelse anbefalet, at fristen i § 24 nedsættes til 50 år. Kulturministeriet er enig i, at den nuværende frist på 75 år kan nedsættes, men finder samtidig, at hensyn til anklagemyndighedens, politiets og domstolenes virksomhed samt til sigtede, vidner m.v. bør tages i betragtning.

Det betyder således, at den særlige frist for sager inden for strafferetsplejen (§ 24) nedsættes fra 75 til 20 år, dog sådan at der skal indhentes samtykke hos den afleverende myndighed, indtil arkivenhederne er 50 år gamle. Endvidere foreslås ophævet fristen på 50 år for arkivenheder, som omfatter materiale, der er tilvejebragt med henblik på udarbejdelsen af offentlig statistik (§ 26), således at det er den generelle tilgængelighedsfrist på 20 år, der gælder.

Det bemærkes i denne forbindelse, at såfremt ovennævnte arkivenheder indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, vil de pågældende arkivalier fortsat først være umiddelbart tilgængelige efter 75 år, jf. § 23, stk. 1.

Baggrunden for, at Kulturministeriet foreslår en præcisering af, at der i visse tilfælde kan ske en begrænsning i adgangen til ministerialbøger og lignende, jf. § 28, er, at der i et enkelt konkret tilfælde har vist sig behov for at kunne indføre en sådan begrænsning – ved en længere frist end 50 år – på grund af ganske særlige forhold vedrørende det aktuelle trusselsbillede.

For så vidt angår regler for hemmeligt fødende finder Kulturministeriet det hensigtsmæssigt at foreslå de omkring 250 år gamle bestemmelser ophævet, da de beskyttelseshensyn, som de to kgl. reskripter skulle varetage, i dag må anses for at være bortfaldet. Forslaget skal endvidere ses i lyset af den store interesse, som slægtsforskere har i at få adgang til arkivalierne efter de særlige institutioner for hemmeligt fødende.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

4.1 Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Nedsættelsen af nogle af de særlige tilgængelighedsfrister, jf. den gældende lovs §§ 24 og 26, vil betyde en forenkling i forvaltningen i forbindelse med behandling og afgørelse af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale. Det skyldes, at det for flere sagers vedkommende sammenlignet med i dag kun vil være en myndighed – Statens Arkiver – der afgør ansøgningerne, da der i færre sager skal indhentes samtykke fra den relevante myndighed. Kulturministeriet vil, bl.a. gennem rigsarkivarens årlige rapporter og Tilgængelighedsudvalgets beretninger, følge udviklingen på området.

4.2 Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Nedsættelsen af de særlige tilgængelighedsfrister, jf. den gældende lovs §§ 24 og 26, vil betyde en forenkling i forvaltningen i forbindelse med behandling og afgørelse af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale. Det skyldes, at det oftere kun vil være en myndighed – Statens Arkiver – der afgør ansøgningerne, da der i færre sager skal indhentes samtykke fra den relevante myndighed.

4.3 Økonomisk og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget indeholder ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.4 Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

4.5 Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil betyde, at flere arkivalier efter 20 år vil være umiddelbart tilgængelige for borgerne. Derudover vil lovforslaget betyde en mindre lettelse for borgere, der søger adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier, da sagsbehandlingen for flere sagers vedkommende vil kunne finde sted hos én myndighed, nemlig Statens Arkiver, og sagsbehandlingstiden derved vil blive kortere.

4.6 Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5. Høring

En oversigt over de myndigheder og organisationer, som lovforslaget har været sendt i høring hos, findes i bilag 2.

6. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nedsættelsen af de særlige tilgængelighedsfrister, jf. den gældende lovs §§ 24 og 26, vil betyde en forenkling i forvaltningen i forbindelse med behandling og afgørelse af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale. Det skyldes, at det oftere kun vil være en myndighed – Statens Arkiver – der afgør ansøgningerne, da der i færre sager skal indhentes samtykke fra den relevante myndighed.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vil betyde, at flere arkivalier efter 20 år vil være umiddelbart tilgængelige for borgerne. Derudover vil lovforslaget betyde en lettelse for borgere, der søger adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier, da flere sager som hovedregel vil kunne behandles hos én myndighed, nemlig Statens Arkiver, og sagsbehandlingstiden derved vil blive kortere.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 22)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af nr. 4 i ændringsforslaget.

Til nr. 2 (§ 22)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af nr. 4 i ændringsforslaget.

Til nr. 3 (§ 24)

Den gældende bestemmelse i § 24 fastsætter en tilgængelighedsfrist på 75 år for arkivenheder, der omfatter sager inden for strafferetsplejen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i § 31 og § 33, nr. 2. Den sidstnævnte bestemmelse fastsætter, at tilladelse efter § 31 kræver samtykke fra den afleverende myndighed, hvis en arkivenhed indeholder materiale af den karakter, der er nævnt i §§ 24-26 og 28.

Ændringen af § 24 vil betyde, at sager inden for strafferetsplejen som sådan vil være tilgængelige efter 20 år. For så vidt angår sager der er op til 50 år gamle forelægger rigsarkivaren i samtlige tilfælde adgangsspørgsmålet for den afleverende myndighed, der bedømmer, om der er væsentlige hensyn, der gør, at en anmodning om adgang må afslås. Væsentlige hensyn, som kan begrunde et afslag, vil navnlig være:

- beskyttelse af politiets og anklagemyndighedens efterforskningsmetoder
- beskyttelse af vidner og forurettede
- beskyttelse af kilder og meddelere
- hensynet til fortsat verserende sager
- hensynet til samarbejdet med andre landes myndigheder

I praksis vil langt hovedparten af sager omfattet af § 24 indeholde oplysninger om enkeltpersoners private forhold, og vil derfor tillige blive behandlet efter § 23, stk. 1. Forholdet er således det, at der for sager inden for strafferetsplejen, der er under 50 år gamle, kræves samtykke fra den afleverende myndighed, også når de indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold, og dermed er omfattet af § 23. Anmodning om adgang til sager, der er mellem 50 og 75 år gamle, behandles og afgøres af rigsarkivaren alene.

Endvidere kan den afleverende myndighed fastsætte en længere tilgængelighedsfrist efter de gældende bestemmelser i §§ 23 og 27.

Til nr. 4 (§ 26)

Det foreslås, at bestemmelserne i § 26 ophæves.

§ 26 fastsætter en tilgængelighedsfrist på 50 år for arkivenheder, der indeholder materiale som danner grundlag for offentlig statistik. Kun i meget få tilfælde har der været ansøgt om tilladelse til benyttelse af arkivalier, der er omfattet af bestemmelsen. Kulturministeriet finder derfor ikke, at fristen på 50 år har den store betydning i praksis, hvorfor den foreslås ophævet. Det bemærkes, at statistisk grundmateriale, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, fortsat vil være omfattet af en 75 års tilgængelighedsfrist efter § 23, stk. 1.

I den forbindelse bemærkes, at bestemmelserne i persondatalovens § 10, stk. 2 og 3, yder en særlig beskyttelse af personoplysninger, der oprindeligt er indsamlet og behandlet udelukkende i statistisk øjemed. Senere brug af sådanne oplysninger må kun finde sted i statistisk eller videnskabeligt øjemed. Ophævelsen af den særlige tilgængelighedsfrist på 50 år for statistisk grundmateriale vil ikke være til hinder for, at den ovennævnte beskyttelse af personoplysninger, som er indsamlet og behandlet udelukkende i statistisk øjemed, vil kunne varetages.

Til nr. 5 (§ 27, stk. 1)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Til nr. 6 (§ 28)

Det foreslås, at rigsarkivaren bemyndiges til at træffe bestemmelse om begrænsning i adgangen til arkivalier, der er yngre end 100 år, såfremt ganske særlige forhold gør sig gældende. Det er således kun undtagelsesvis, at en begrænsning kan finde sted.

Ganske særlige forhold kan optræde, hvor de arkivalier, der er omfattet af bestemmelsen i § 28, indeholder oplysninger, hvortil fri adgang kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for enkeltpersoner eller grupper af personer. Der kan fx være tale om oplysninger om religiøse, familiemæssige eller andre private forhold.

Til nr. 7 (§ 29)

Ændringen er af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Til nr. 8 (§ 33)

Ændringen er delvis af redaktionel karakter som konsekvens af ændringsforslag nr. 4, hvorefter § 26 ophæves.

Derudover foreslås at ophæve kravet om samtykke fra den afleverende myndighed til imødekommelse af ansøgninger om arkivadgang også for så vidt angår materiale, der er omfattet af § 28.

Ændringsforslaget begrænser således de tilfælde, hvor den afleverende myndigheds samtykke efter denne bestemmelse kræves til ansøgninger, der omhandler arkivmateriale, som er under 20 år gammelt eller er omfattet af særlige tilgængelighedsfrister, der er fastsat i medfør af §§ 25 og 27, eller som er omfattet af bestemmelserne i §§ 34-35. Der opnås derved en administrativ forenkling i behandlingen af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale, hvilket giver en hurtigere sagsbehandling for borgerne.

Til nr. 9 (§ 37)

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 24, jf. ændringsforslag nr. 3, sådan at der gælder de samme tidsfrister for myndighederne i forbindelse med indhentning af samtykke.

Til nr. 10 (§ 53)

Det foreslås, at de særlige bestemmelser i kgl. reskripter af 13. marts 1750 og 6. januar 1764 om oplysninger af såkaldt hemmeligt fødendes identitet ophæves.

Ved kgl. reskript af 13. marts 1750 oprettedes såkaldte frie jordemoderhuse (accouchementshuse), hvor fødende kvinder, som ikke ville være deres besvangrelse bekendt eller ikke selv var i stand til at skaffe sig hjælp, frit kunne blive betjent, uden at deres identitet blev afsløret. Baggrunden for bestemmelserne om hemmeligholdelse af mødrenes identitet var ønsket om at forebygge det store antal fødsler i »dølgsmål«, der ofte fulgtes af drab på barnet.

Hemmeligholdelsesprincippet indskærpedes ved kgl. reskript af 6. januar 1764 og videreførtes af Fødselsstiftelsen, oprettet 1756, og Den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse, oprettet 1787, der med stor konsekvens opretholdt muligheden for at føde i fuldstændig anonymitet. Ingen offentlige myndigheder eller andre kunne få oplyst navnet på en fødende kvinde. Stiftelsen påtog sig derudover at sætte børnene i pleje uden udgift for mødrene.

Ved § 12 i lov nr. 130 af 27. maj 1908 blev det pålagt Stiftelsen selv at sikre sig oplysning om de fødendes identitet. Det var forekommet, at kvinder, der døde i barselsseng, ikke kunne identificeres. Ved lov nr. 131 af 7. maj 1937, der trådte kraft 1. januar 1938, bortfaldt adgangen til at føde hemmeligt på den tidligere Fødselsstiftelse, nu Rigshospitalets fødeafdelinger. Reglerne om hemmeligholdelse vedblev dog at gælde for fødsler, der havde fundet sted før lovens ikrafttræden, idet dog barnet eller dets værge på forlangende kunne få bevis fra Fødselsstiftelsen om, hvem moderen var, for så vidt fødslen havde fundet sted efter 1. juli 1908.

Disse regler lempedes ved kgl. resolution af 27. februar 1939, hvorefter de særlige regler om hemmeligholdelse af navnet på mødre, der havde født på Den kgl. Fødselsstiftelse før 1. januar 1938, ikke var til hinder for at meddele de foreliggende oplysninger fra Fødselsstiftelsens protokoller til de deri interesserede, når der var forløbet 100 år efter den pågældende fødsel.

Ved de senere ændringer af børneloven, jf. lov nr. 460 af 7. juni 2001 med senere ændringer, er det som i 1937-loven fastsat, at for børn, der er født før den pågældende lovs ikrafttræden, gælder de på barnets fødselstidspunkt gældende regler, jf. § 36, stk. 1-2, i den gældende børnelov:

De hensyn, som reglerne om hemmeligholdelse af oplysninger om de hemmeligt fødendes identitet skulle varetage, må nu anses for bortfaldet. Det foreslås på den baggrund og på baggrund af arkivlovgivningens målsætning om størst mulig åbenhed i adgangen til offentlige arkivalier, at de særlige, nu helt uaktuelle bestemmelser ophæves. Arkivalier, der rummer oplysninger om identiteten af såkaldt hemmeligt fødende, vil derefter være tilgængelige efter arkivlovens almindelige bestemmelser, dvs. omfattet af en tilgængelighedsfrist på 75 år, jf. arkivlovens § 23, stk. 1.

Til § 2

Det foreslås, at ændringsloven træder i kraft 1. juli 2007.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, ved kongelig anordning sættes i kraft for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 56 i den gældende lov.

Gældende lov er ikke sat i kraft på Færøerne og Grønland.

Bilag 2: Lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. august 2007, Arkivloven

Bekendtgørelse af arkivloven

Herved bekendtgøres lov nr. 1050 af 17. december 2002 med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 563 af 24. juni 2005 og lov nr. 532 af 6. juni 2007.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Lovens bestemmelser om offentlige arkivalier gælder for al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning og domstolene.

Stk. 2. Loven gælder endvidere for anerkendte trossamfunds ministerialbogførelse.

Stk. 3. Kulturministeren kan bestemme, at reglerne i kapitel 3-10 helt eller delvis skal gælde for nærmere angivne selskaber, institutioner, foreninger m.v., som ikke kan henregnes til den offentlige forvaltning. Det gælder dog kun,

- 1) hvis udgifter ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, eller
- 2) i det omfang de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på statens eller en kommunes vegne.

Stk. 4. Kulturministeren kan bestemme, at reglerne i kapitel 3-10 helt eller delvis skal gælde for privatretligt organiserede selskaber eller institutioner, hvori staten eller kommunerne indgår som ejere, hvis en bevaring af de pågældende selskabers og institutioners arkivalier må anses for væsentlig under hensyn til de formål, der er nævnt i § 4, nr. 1.

Stk. 5. Loven gælder endvidere for offentlige arkivers virksomhed med hensyn til private arkivalier.

Kapitel 2

Offentlige arkiver

§ 2. De offentlige arkiver består af Statens Arkiver samt af kommunale og regionale arkiver.

§ 3. Statens Arkiver består af Rigsarkivet samt tilknyttede institutioner.

Stk. 2. Statens Arkiver ledes af rigsarkivaren. Rigsarkivaren udpeges af kulturministeren.

§ 4. Statens Arkiver har til formål

- 1) at sikre bevaringen af arkivalier, der har historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder,
- 2) at sikre muligheden for kassation af ikkebevaringsværdige offentlige arkivalier i samarbejde med de myndigheder, der er omfattet af denne lov,
- 3) at stille arkivalier til rådighed for borgere og myndigheder, herunder til forskningsformål,
- 4) at vejlede borgere og myndigheder i benyttelse af arkivalier,
- 5) at udøve forskning og udbrede kendskabet til forskningens resultater.

§ 5. Statens Arkiver behandler sager vedrørende brug af rigsvåbenet og er rådgivende for offentlige myndigheder i spørgsmål vedrørende offentlige våbener, segl og emblemer.

§ 6. Statens Arkiver bistår de myndigheder, der er omfattet af denne lov, i arkivmæssig henseende. Statens Arkiver kan herunder udføre arkivundersøgelser samt opgaver af arkivteknisk karakter m.v.

Stk. 2. Statens Arkiver kan opkræve vederlag for sin bistand, jf. stk. 1.

Stk. 3. Statens Arkiver kan opkræve vederlag for opbevaring af ikkeafleveringspligtige arkivalier, der afleveres til Statens Arkiver.

Stk. 4. Statens Arkiver kan opkræve gebyr for udfærdigelse af udskrifter.

§ 7. Kommunerne og regionerne kan oprette arkiver med det formål

- 1) at sikre bevaringen af arkivalier, der har historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder,
- 2) at sikre muligheden for kassation af ikkebevaringsværdige offentlige arkivalier,
- 3) at stille arkivalier til rådighed for borgere og myndigheder, herunder til forskningsformål, samt
- 4) at vejlede borgere og myndigheder i benyttelse af arkivalier.

Stk. 2. Statens Arkiver samarbejder med de kommunale og regionale arkiver.

Kapitel 3

Bevaring og kassation af offentlige arkivalier

§ 8. Myndighederne skal drage omsorg for varetagelse af arkivmæssige hensyn, herunder at arkivalier opbevares på betryggende måde.

Stk. 2. Myndighederne skal drage omsorg for, at arkivalier, der er lagret på elektronisk medium, bevares således, at de kan afleveres til offentlige arkiver.

Stk. 3. Ved aflevering af arkivalierne til offentlige arkiver overgår ansvaret for arkivaliernes fremtidige bevaring til disse.

§ 9. Kulturministeren kan efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte nærmere regler om offentlige arkivers opbevaring af materiale af den art, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

§ 10. Kulturministeren fastsætter til varetagelse af arkivmæssige hensyn regler om behandling, bevaring og kassation af statslige myndigheders arkivalier.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter til varetagelse af arkivmæssige hensyn regler om bevaring og kassation af kommunernes og regionernes arkivalier.

Stk. 3. Kulturministeren kan bemyndige rigsarkivaren til at foretage den mere detaljerede regelfastsættelse om bevaring og kassation af offentlige arkivalier.

Stk. 4. Statens Arkiver fører tilsyn med reglernes overholdelse.

§ 11. Kulturministeren kan efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte bestemmelser om, at statslige myndigheder, der inden en nærmere fastsat dato ikke er overgået til elektronisk arkivering, skal betale for omkostningerne ved bevaring i Statens Arkiver af arkivalier, der efter den nævnte dato dannes på papir.

Kapitel 4

Aflevering af statslige arkivalier

§ 12. Statens myndigheder og institutioner, folkekirken samt anerkendte trossamfund kan kun aflevere deres arkivalier til Statens Arkiver, jf. § 3.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om aflevering til Statens Arkiver.

§ 13. De myndigheder m.v., der er nævnt i § 12, stk. 1, afleverer, medmindre modstående hensyn gør sig gældende, deres arkivalier til Statens Arkiver, inden arkivalierne er 30 år gamle, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tidspunktet for aflevering, herunder om de tilfælde, hvor en udskydelse af afleveringstidspunktet kan finde sted.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om tidspunktet for aflevering af arkivalier, der er lagret på elektronisk medium. Det kan herunder fastsættes, at aflevering skal finde sted på et tidligere tidspunkt end efter stk. 1.

§ 14. Kulturministeren kan bemyndige rigsarkivaren til at foretage den mere detaljerede regelfastsættelse om aflevering til Statens Arkiver og om afleveringstidspunkt.

§ 15. Enhver offentlig myndighed, som har modtaget eller erhvervet arkivalier hidrørende fra tidligere eller eksisterende statslige myndigheder, skal underrette Statens Arkiver herom. Tilbydes myndighederne sådanne arkivalier, eller bliver de på anden måde bekendt med arkivaliernes eksistens, skal de ligeledes underrette Statens Arkiver herom.

Stk. 2. Statens Arkiver kan bestemme, at arkivalier, der er nævnt i stk. 1, afleveres til Statens Arkiver.

§ 16. Private personer, virksomheder eller institutioner, som er i besiddelse af arkivalier hidrørende fra tidligere eller eksisterende statslige myndigheder, skal aflevere arkivalierne til Statens Arkiver.

§ 17. Hvis arkivalier tilhørende staten søges solgt på offentlig auktion, skal auktionslederen underrette Statens Arkiver herom.

§ 18. Statens ret til arkivalier kan ikke ophøre ved ekstinktion eller hævd.

Kapitel 5

Aflevering af kommunale og regionale arkivalier

§ 19. Kommunerne og regionerne kan aflevere deres arkivalier til kommunale og regionale arkiver, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Kommunerne og regionerne kan aflevere deres arkivalier til Statens Arkiver.

§ 20. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om aflevering af kommunale og regionale arkivalier til Statens Arkiver.

§ 21. Kommunale og regionale arkivalier, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, og som skal bevares, skal afleveres til et offentligt arkiv. Afleveringen skal finde sted senest på det tidspunkt, hvor de pågældende oplysninger ellers skulle slettes af den dataansvarlige myndighed.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet nærmere regler om aflevering af sådanne kommunale og regionale arkivalier, som er nævnt i stk. 1.

Kapitel 6

Tilgængelighed til offentlige arkivalier

§ 22. Arkivenheder, der er skabt eller tilvejebragt af den offentlige forvaltning og domstolene, og som er afleveret til offentligt arkiv, er tilgængelige, når arkivenhederne er 20 år gamle, jf. dog §§ 23-25, 27 og 28.

Stk. 2. Vedkommende myndighed træffer afgørelse i forbindelse med ansøgning om adgang til arkivalier, der er over 20 år gamle, men som ikke er afleveret til offentligt arkiv. Ansøgningen imødekommes, medmindre de hensyn, der er omtalt i §§ 23-25 og 27, foreligger.

§ 23. Arkivenheder, som indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold, er tilgængelige, når de er 75 år gamle.

Stk. 2. Den afleverende myndighed kan, hvor forholdene taler herfor, efter drøftelse med det modtagende arkiv, fastsætte en kortere eller længere tilgængelighedsfrist for arkivenheder, der er omfattet af stk. 1. Fastsættelse af kortere tilgængelighedsfrist end 75 år for materiale af den art, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, kan dog kun finde sted efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet, hvis materialet er afleveret fra myndigheder inden for den offentlige forvaltning, eller fra Domstolsstyrelsen, hvis materialet er afleveret fra retterne.

§ 24. Arkivenheder, som omfatter sager inden for strafferetsplejen, er tilgængelige, når de er 20 år gamle, jf. dog § 23. For sådanne arkivenheder, som er yngre end 50 år, meddeler rigsarkivaren eller den, der af rigsarkivaren bemyndiges hertil, efter indhentet samtykke fra den afleverende myndighed tilladelse til arkivadgang. I tilfælde, hvor det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn, kan den afleverende myndighed konkret beslutte at nægte samtykke til arkivadgang.

§ 25. Arkivenheder, som indeholder myndigheders brevveksling med sagkyndige til brug i retssager eller ved overvejelse af, om retssag bør føres, er tilgængelige, når de er 50 år gamle, jf. dog § 23.

§ 26. [Ophævet].

§ 27. Den afleverende myndighed kan efter drøftelse med det modtagende arkiv fastsætte en længere tilgængelighedsfrist på højst 60 år for dokumenter omfattet af §§ 22, 24 og 25, hvor dette er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til

- 1) statens sikkerhed eller rigets forsvar,
- 2) rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige organisationer,
- 3) beskyttelse af vidner, sigtede eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning,
- 4) det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelse af det offentliges forretningsvirksomhed,
- 5) enkeltpersoners eller private selskabers interesser i at beskytte oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende eller
- 6) private eller offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Stk. 2. Længere frist end 60 år kan, for så vidt angår statslige arkivalier, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med kulturministeren.

Stk. 3. Længere frist end 60 år kan, for så vidt angår kommunale og regionale arkivalier, fastsættes af vedkommende kommunalbestyrelse eller regionsråd efter forhandling med kulturministeren.

Stk. 4. Hvor særlige grunde, herunder ressourcemæssige forhold, taler herfor, kan fristforlængelse ske for arkivenheder eller grupper af arkivenheder.

§ 28. Folkekirkens og de anerkendte trossamfunds ministerialbøger, sønderjyske personregistre og borgerlige ægteskabsbøger, som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige, når de er 50 år gamle.

Stk. 2. Døds- og begravelsesregistre, som er afleveret til Statens Arkiver, er tilgængelige, når de er 10 år gamle.

Stk. 3. Rigsarkivaren kan træffe bestemmelse om begrænsning i adgangen til arkivalier, der er yngre end 100 år, hvis ganske særlige forhold gør sig gældende.

§ 29. Tilgængelighedsfristen for en arkivenhed, jf. §§ 22-25, og § 27, stk. 4, regnes fra en arkivenheds slutningsår. Tilgængelighedsfristen for et dokument, jf. § 27, stk. 1-3, regnes fra dokumentets dato.

Kapitel 7

Adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier

§ 30. Enhver kan søge om tilladelse til benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier, jf. kapitel 6.

Stk. 2. I forbindelse med ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal formålet med den tilsigtede benyttelse af de oplysninger, der søges om adgang til, oplyses.

Stk. 3. Ved afgørelse af ansøgninger om benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier kan der tages særligt hensyn til, om ansøgeren er part i den sag eller har en særlig individuel interesse i de oplysninger, der søges adgang til.

§ 31. Rigsarkivaren eller den, der af rigsarkivaren bemyndiges hertil, kan i konkrete tilfælde meddele tilladelse til benyttelse af dokumenter, arkivenheder eller grupper af arkivenheder, som er afleveret til Statens Arkiver, inden udløbet af tilgængelighedsfristerne, jf. dog §§ 33-35.

§ 32. Kommunalbestyrelsen eller regionsrådet kan i konkrete tilfælde meddele tilladelse til benyttelse af dokumenter, arkivenheder eller grupper af arkivenheder, som er afleveret til et kommunalt eller regionalt arkiv, inden udløbet af tilgængelighedsfristerne, jf. dog § 34.

§ 33. Tilladelse efter § 31 kræver samtykke fra den afleverende myndighed, hvis

- 1) der for et dokument eller en arkivenhed er fastsat en længere tilgængelighedsfrist efter § 27,
- 2) en arkivenhed indeholder materiale af den karakter, der er nævnt i § 25, og tilgængelighedsfristen efter de nævnte bestemmelser ikke er udløbet eller
- 3) en arkivenhed eller et dokument er yngre end 20 år.

§ 34. Tilladelse efter §§ 31 og 32 kræver samtykke fra Datatilsynet, hvis arkivenheden er afleveret fra en myndighed inden for den offentlige forvaltning og indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold og

- 1) tidligere behandling af oplysningerne har været omfattet af lov om behandling af personoplysninger eller
- 2) oplysningerne stammer fra et edb-register, der har været ført for den offentlige forvaltning.

§ 35. Tilladelse efter § 31 kræver samtykke fra Domstolsstyrelsen, hvis arkivenheden er afleveret fra retterne og indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold og tidligere behandling af oplysningerne har været omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

§ 36. Er en ansøgning om benyttelse af ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale, der er afleveret til offentlige arkiver, ikke imødekommet eller afslået inden 15 dage efter, at den er modtaget, skal det offentlige arkiv underrette ansøgeren om grunden hertil.

§ 37. De myndigheder, der er nævnt i §§ 24 og 33-35, afgør så vidt muligt inden 30 dage efter, at spørgsmål om imødekommelse af en ansøgning om arkivadgang er forelagt den pågældende myndighed fra vedkommende offentlige arkiv, om samtykke kan meddeles. Foreligger en afgørelse ikke inden 30 dage, skal myndigheden underrette det offentlige arkiv om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse forventes at foreligge. Det offentlige arkiv underretter herefter ansøgeren herom.

§ 38. Vedkommende myndighed træffer så vidt muligt inden 30 dage afgørelse i forbindelse med ansøgninger om adgang til arkivalier, der er over 20 år gamle, men som ikke er afleveret til offentlige arkiver. Er en begæring om arkivadgang ikke imødekommet eller afslået inden 30 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal myndigheden underrette ansøgeren om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge.

§ 39. Kulturministeren nedsætter et udvalg, der skal vurdere de offentlige arkivers og myndighedernes praksis på tilgængelighedsområdet.

Stk. 2. Udvalget består af en formand, som skal være dommer, to repræsentanter for forskningen, to repræsentanter for pressen og tre repræsentanter for den offentlige forvaltning.

Stk. 3. Udvalget udøver sin virksomhed på grundlag af en årlig rapport om tilgængelighedspraksis. Rapporten udarbejdes af rigsarkivaren, der kan indhente oplysninger om tilgængelighedspraksis fra de myndigheder, der er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om udvalgets virksomhed og om myndighedernes afgivelse af oplysninger hertil.

Kapitel 8

Benyttelse af offentlige arkivalier

§ 40. Den, der får adgang til benyttelse af arkivalier, som ikke er umiddelbart tilgængelige, må ikke uberettiget offentliggøre, videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til private eller offentlige interesser.

§ 41. Kulturministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet regler om vilkår for brugen af oplysninger af den art, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 2. De myndigheder, der er nævnt i §§ 31-35, kan i forbindelse med imødekomme af ansøgninger om arkivadgang fastsætte særlige vilkår for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Stk. 3. Vilkår fastsættes på grundlag af

- 1) karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, samt
- 2) det formål, der angives for benyttelsen, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 4. Som vilkår kan bl.a. fastsættes,

- 1) at oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold ikke videregives,
- 2) at der ikke rettes henvendelse til personer, der er nævnt i det materiale, der gives adgang til, eller til disses pårørende,
- 3) at dokumenter m.v. ikke gengives i deres helhed, samt
- 4) at der ikke foretages kopiering.

Stk. 5. I tilfælde, hvor karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, og det formål, der tilsigtes, tilsiger dette, kan der fastsættes andre vilkår.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der fastsættes særlige vilkår, jf. stk. 2, skal benytteren afgive erklæring om at ville overholde de fastsatte vilkår.

Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om benyttelse af offentlige arkivalier.

Kapitel 9

Begæring om indsigt i oplysninger, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger

§ 42. En person kan over for et offentligt arkiv fremsætte begæring om indsigt i oplysninger om den pågældende af den art, som er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, og som er overført til opbevaring i det pågældende offentlige arkiv.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 skal angive den myndighed, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger.

Stk. 3. Begæring om indsigt videresendes af det pågældende arkiv til vedkommende myndighed, der træffer afgørelse efter bestemmelserne herom i lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 4. For så vidt angår begæring om indsigt i private arkivalier, som er afleveret til et offentligt arkiv, og som er omfattet af lov om behandling af personoplysninger, træffer det pågældende arkiv afgørelse efter bestemmelserne i den nævnte lov. Begæringen skal angive den dataansvarlige, der oprindeligt har behandlet de pågældende oplysninger.

Kapitel 10

Klageregler

§ 43. Rigsarkivarens afgørelse om tilgængelighed efter § 31 kan påklages til vedkommende ressortmyndighed.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at de afgørelser, rigsarkivaren træffer efter regler udstedt i medfør af bestemmelserne i kapitel 3 og 4, ikke kan indbringes for kulturministeren.

Kapitel 11

Private arkivalier

§ 44. Offentlige arkiver kan indsamle, modtage og bevare private arkivalier, som hidrører fra enkeltpersoner, foreninger, organisationer m.v., herunder arkivalier af den art, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

§ 45. Statens Arkiver samarbejder med og er i arkivmæssig henseende rådgivende over for andre kulturelle eller videnskabelige institutioner, der indsamler og bevarer private arkivalier som led i deres virksomhed.

Stk. 2. Kulturministeren nedsætter et udvalg til fremme af det samarbejde, der er nævnt i stk. 1.

§ 46. Ved aflevering af private arkivalier til offentlige arkiver træffes der aftale mellem den afleverende part og det modtagende arkiv om tilgængelighed.

Stk. 2. Kulturministeren kan efter indhentet udtalelse fra Datatilsynet fastsætte nærmere regler om tilgængelighed til materiale af den art, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger.

§ 47. Kulturministeren kan godkende, at institutioner, der uden at være offentlige arkiver indsamler og bevarer private arkivalier som led i deres virksomhed, kan modtage arkivalier, der er omfattet af lov om behandling af personoplysninger. Godkendelsen forudsætter, at institutionen opfylder de krav vedrørende opbevaring og tilgængelighed, der fastsættes i medfør af § 9 og § 46, stk. 2.

§ 48. Den, der ejer private arkivalier af væsentlig forskningsmæssig eller almenkulturel betydning, skal, inden arkivalierne udføres af landet, give Statens Arkiver adgang til kopiering af arkivalierne.

§ 49. Hvis et bo, der tilfalder staten ved arv, rummer arkivalier, skal disse afleveres til Statens Arkiver.

§ 50. Private arkivalier, hvortil ingen kan godtgøre sin ret som ejer, tilhører staten. Finderen af sådanne arkivalier eller den, der får dem i sin besiddelse, skal straks aflevere dem til Statens Arkiver.

Kapitel 12

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 51. Med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder straffes den, der overtræder § 40 eller vilkår fastsat i medfør af § 41.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der overtræder bestemmelserne i §§ 16, 17, 48 eller 50.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 52. Loven træder i kraft den 1. juli 2003. Loven gælder også for arkivalier, der er udfærdiget af en myndighed eller er kommet i en myndigheds besiddelse før lovens ikrafttræden.

§ 53. Lov om offentlige arkiver m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 17. juli 2000, ophæves.

Stk. 2. Kgl. reskript af 13. marts 1750 og kgl. reskript af 6. januar 1764 ophæves.

§ 54. I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 730 af 21. juli 2000, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 412 af 6. juni 2002, affattes § 52, 2. pkt., således:

»Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om skolernes tilsyn med eleverne i skoletiden.«

§ 55. Følgende bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af denne lov:

- 1) Bekendtgørelse nr. 152 af 18. april 1985 om kassation af Københavns Kommunes arkivalier.
- 2) Bekendtgørelse nr. 65 af 31. januar 1990 om kassation i amtskommunernes arkivalier.
- 3) Bekendtgørelse nr. 554 af 31. maj 2001 om offentlige arkivalier og offentlige arkivers virksomhed.

§ 56. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, ved kongelig anordning sættes i kraft for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Lov nr. 563 af 24. juni 2005 om ændring af en række love på kulturområdet, der ændrer §§ 2, 7 og 10, overskriften i kapitel 5, §§ 19-21, 27 og 32 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007. Bestemmelserne i stk. 2-6 træder dog i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

*Stk. 2 – 6.**

Lov nr. 532 af 6. juni 2007 om ændring af arkivloven, der ændrer § 22, stk. 1 og 2 og § 24, ophæver § 26, ændrer §§ 27-29, 33, 37 og 53 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Kulturministeriet, den 21. august 2007

Brian Mikkelsen

/Anne Mette Risager

* Disse bestemmelser har ingen relevans for arkivloven.

Bilag 3: Sagsbehandlingstider - Statens Arkiver (Hele 2007)

Sagsbehandlings- Tider	RA- b&k	RA- pub.afd	Landsarkivet for Sjælland mm.	Landsarkivet for Fyn	Landsarkivet for Nørrejylland	Landsarkivet for Sønderjylland	Erhvervsarkivet	Dansk Data Arkiv	Statens Arkiver I alt
Tilgængelighed - arkivbesluttet:									
<i>Antal sager</i>	0	662	391	82	239	168	54	0	1.596
- heraf med overholdt tidsfrist.....	-	661	388	81	237	157	54	-	1.578
- heraf med overskreden tidsfrist.....	-	1	3	1	2	11	0	-	18
<i>Antal overskredne i pct.</i>	-	0,15	0,77	1,22	0,84	6,55	0,00	-	1,13
<i>Gennemsnitlig sagsbehandlingstid....</i>	0,00	6,18	4,82	4,40	5,75	5,21	0,43	0,00	5,39
Tilgængelighed - med høring:									
<i>Antal sager</i>	0	202	46	4	29	3	0	0	284
- heraf med overholdt tidsfrist.....	-	154	39	4	27	3	-	-	227
- heraf med overskreden tidsfrist.....	-	48	7	0	2	0	-	-	57
<i>Antal overskredne i pct.</i>	-	23,76	15,22	0,00	6,90	0,00	-	-	20,07
<i>Gennemsnitlig sagsbehandlingstid....</i>	0,00	36,63	67,89	26,75	26,66	11,00	0,00	0,00	40,27
Tilgængelighed - med afvisningssvar:									
<i>Antal sager</i>	0	392	238	26	242	5	0	0	903
- heraf med overholdt tidsfrist.....	-	392	238	26	241	3	-	-	900
- heraf med overskreden tidsfrist.....	-	0	0	0	1	2	-	-	3
<i>Antal overskredne i pct.</i>	-	0,00	0,00	0,00	0,41	40,00	-	-	0,33
<i>Gennemsnitlig sagsbehandlingstid....</i>	0,00	6,11	4,15	3,62	4,83	9,20	0,00	0,00	5,19

Kilde: Statens Arkiver journalsystem.

Bilag 4: Tilgængelighedsstatistik fordelt på sagstyper 2007

Hele Statens Arkiver		1. Antal tilladelser									1a.	2.
Periode:	Hele året	Tilladelse meddeles af:	RA	LAK	LAO	LAV	LAÅ	EA	DDA	Samlet	Heraf på dokumentniveau	Antal afslag
Dispensationstype												
A: § 31, jf. § 33, nr. 3 (arkivalier yngre end 20 år, afleveret til Statens Arkiver, jf. § 22, stk. 1)		Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	17	1	2	11	0	0	0	31	0	3
B: § 31 (arkivalier indeholdende oplysninger om enkeltpersoners private mv. forhold, yngre end 75 år)		Rigsarkivaren	604	696	74	238	111	7	0	1.730	1	56
C: §§ 31, jf. § 33, nr. 1 (særlig fastsat længere tilgængelighedsfrist end 20 år, jf. § 27)		Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	42	0	0	0	0	0	0	42	0	9
D: § 31, jf. §§ 34-35 (e-arkivalier indeholdende oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, yngre end 75 år)		Datatilsynet / Rigsarkivaren	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
E: § 31, jf. § 33, nr. 2 (sager inden for strafferetsplejen, yngre end 75 år, jf. § 24)		Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	62	52	1	31	5	0	0	151	0	8
F: § 31, jf. § 33, nr. 2 (korrespondance om retssager mv., yngre end 50 år, jf. § 25)		Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	2	0	0	0	0	0	0	2	0	0
G1: § 31 (folketællinger 50-75 år, jf. § 26 (-1.7.2007) og § 23, stk. 1,)		Rigsarkivaren	303	0	0	0	0	25	0	328	0	0
H: § 22, stk. 2 (materiale ældre end 20 år, som endnu ikke er afleveret til Statens Arkiver)		Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Offentlige arkiver i alt			1.030	749	77	280	116	32	0	2.284	1	76
P1: Privatarkiver		Donator	39	0	0	0	1	19	0	59	0	1
P2: Privatarkiver		Rigsarkivaren	124	0	0	0	28	22	0	174	0	1
Offentlige og private arkiver tilsammen			1.193	749	77	280	145	73	0	2.517	1	78

Kilde: Sagsbehandlerindberetninger

Ændring af bestemmelsen i § 24 om tilgængelighed til arkivenheder, som omfatter sager inden for strafferetsplejen

Dispensationstype	Tilladelse meddeles af:	RA	LAK	LAO	LAV	LAÅ	EA	DDA	Samlet	Heraf på dokumentniveau	Antal afslag
1. januar – 31. juni 2007											
E: § 31, jf. 33, nr. 2 (sager inden for strafferetsplejen; 75 års frist, jf. § 24)	Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	50	41	0	20	3	0	0	114	0	8
1. juli – 31. december 2007											
E: § 31, jf. § 24, 2.-3. punktum (sager inden for strafferetsplejen, ældre end 20 og yngre end 50 år, jf. § 24)	Afleverende myndighed/ Rigsarkivaren	12	11	1	11	2	0	0	37	0	0

Kilde: Sagsbehandlerindberetninger

Bilag 5: Regester til tilgængelighedsrapporten 2007

Kategori A:

A (RA 2007-611-10399; 10. maj 2007)

Til brug for at se sin egen sag i Højesterets arkiv ønskedes adgang til journalen for årene 1980-89 fra Højesterets Retsafdeling. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Højesteret. Højesteret begrundede sin afgørelse med, at saglisten indeholder oplysninger om samtlige sager for den pågældende periode, herunder oplysninger om sager, der normalt ikke vil blive nævnt på de offentligt tilgængelige retslistes samt oplysning om strafudmåling. Højesteret tilføjede, at man gerne ville være behjælpelig med at identificere sagen.

A (RA 2007-611-10531; 9. august 2007)

Til brug for festskrift i forbindelse med afleveringsefterslæbets indhentelse ønskedes adgang til Fiskeriministeriets 8. kontor, Autorisationssag nr. 5. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Fiskeridirektoratet, idet direktoratet dels fandt, at festskriftets anledning og indhold ikke stod klart for direktoratet, dels at referater, karakteristik eller evt. citater i kortere uddrag af sagens indhold ville kunne krænke nulevende personers basale rettigheder.

A (RA 2007-611-11744; 17. december 2007)

Til brug for en doktorafhandling om Danmarks Radios netsted dr.dk 1996-2006 ønskedes adgang til Danmarks Radios arkiv, nemlig Direktionssekretariatets mødereferater 1994-97 og Bestyrelsens mødereferater 1994-97. Rigsarkivet gav afslag til materialet, da samtykke ikke blev givet af DR. DR lagde i sin begrundelse vægt på, at møderne i DRs øverste ledelse er lukkede, og dokumenter og referater offentliggøres ikke. Internt arbejdsmateriale er i henhold til offentlighedslovens § 7 undtaget fra aktindsigt, forklarer DR.

Kategori B:

B (RA 2006-611-09707; 3. januar 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til en faderskabssag i Justitsministeriet mellem en dansk kvinde og en tysk soldat. Sagen omhandlede ansøgers moster. Rigsarkivet gav afslag af hensyn til privatlivets fred hos nærmere pårørende til de personer, der var nævnt i sagen.

B (RA 2007-611-09816; 11. januar 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til en udlændingesag i Tilsynet med Udlændinges arkiv. Sagen omhandlede ansøgers svoger. Rigsarkivet gav afslag af hensyn til privatlivets fred, da ansøger ikke var i familie i lige linie med den, sagen handler om.

B (RA 2007-611-09817; 17. januar 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til en dødsattest i Sundhedsstyrelsens arkiv. Sagen omhandlede ansøgers farmors bror. Rigsarkivet gav afslag af hensyn til privatlivets fred, da ansøger ikke var i familie i lige linie med den, sagen handler om.

B (RA 2007-611-09898; 1. februar 2007 og 30. april 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til dødsattest for en person død i København i oktober 1949. Rigsarkivet gav i første omgang afslag med begrundelsen, at ansøgeren skulle oplyse en præcis dødsdato. Ansøgeren oplyste efterfølgende, at personen var fundet død i slutningen af oktober 1949. Rigsarkivet begrundede herefter et nyt afslag med hensynet til privatlivets fred hos

afdødes nærmeste familie, samt at materialet indeholdt oplysninger af stærkt følsom karakter. I brev af 2. maj 2007 fremsendte ansøgeren fuldmagter fra afdødes nærmeste efterlevende slægtninge, og i brev af 7. maj meddelte Rigsarkivet tilladelse til den ønskede dødsattest.

B (RA 2007-611-10776; 12. juni 2007)

Til brug for personlig oplysning ønskedes adgang til forældrenes skilsmisssag i Justitsministeriets 1. kontor. Ansøgers far var død, men moderen levede stadig. Der var ikke fremlagt samtykke fra moderen. Rigsarkivet gav afslag af hensyn til privatlivets fred hos ansøgers mor.

B (RA 2007-611-11420; 11. september 2007)

Til brug for opsøgning af en gammel soldaterkammerat ønskedes adgang til folketællingen 1970 for Fredericia og Odense kommuner. Rigsarkivet gav afslag med begrundelsen, at denne tælling indeholder CPR-numre, og sammenholdt med de meget upræcise oplysninger om den pågældende person skønnedes denne fremgangsmåde ikke at være rationel.

B (RA 2007-611-11810; 1. november 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til broderens udlændingesag i Tilsynet med Udlændinges arkiv. Broderen var død, men efterlod sig både hustru og børn. Rigsarkivet gav afslag af hensyn til privatlivets fred hos nulevende nærmeste pårørende.

B (RA 2007-611-11966; 20. november 2007)

Til brug for en undersøgelse af Max Schmidt og hans rolle i retsopgøret ønskedes adgang til to sager fra 1947 og 1952 i Justitsministeriets 6. kontor. Rigsarkivet gav i første omgang afslag med begrundelsen, at de to sager ikke havde relation til retsopgøret. I brev af 23. november 2007 indsendte ansøgeren supplerende oplysninger om forskningsprojektet, og i brev af 28. november 2007 meddelte Rigsarkivet tilladelse til de ønskede sager.

B (LAK 2007-611-09792; 16. januar 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning/slægtsforskning) om adgang til formodet halvbrors faderskabssag, Københavns Overpræsidium 1972. Landsarkivaren gav afslag efter praksis.

B (LAK 2007-611-09867; 23. januar 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til ansøgers hustrus halvsøsters faderskabs- og børnebidragssag, Københavns Overpræsidium 1933. Landsarkivaren gav afslag efter sædvanlig praksis med bemærkning, at kirkebøgerne for 1933 allerede er frit tilgængelige, således at en systematisk gennembladning muligvis ville kunne identificere halvsøsteren.

B (LAK 2007-611-09938; 30. januar 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til faderskabssag for halvbror død ca. 1 år gammel, Københavns Overpræsidium 1950. Landsarkivaren gav afslag efter praksis med bemærkningen "Sagen indeholder følsomme oplysninger om Deres halvbroders far".

B (LAK 2007-611-09910; 1. februar 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning og navneretlig brug) om adgang til lægdsrulleindførsler for tre af ansøgers fars onkler, 1. Udskrivningskreds. Den ene viste sig at være afsluttet allerede 1930 og er dermed frit tilgængelig, de to indførsler var ajourført til 1947 hhv. 1962 og endda af ret følsomt indhold. Landsarkivaren gav afslag for begge indførslers vedkommende allerede på grund af

manglende samtykke fra nærmere pårørende. For så vidt angår formålet "navneretlig brug", henvistes til ressortmyndigheden.

B (LAK 2007-611-09927; 6. februar 2007)

Ansøgning (formål: ejendoms historie: "et hus og dets beboere") om adgang til alle 10 kasser med navnet "Hansen" i Lyngby-Tårnbæk Kommunes Folkeregisters afgangregister 1924-1945. Landsarkivaren gav af hensyn til privatlivets fred afslag på ansøgers ønske om selv at benytte materialet, men henviste samtidig til muligheden for mod betaling at få uddraget visse oplysninger om nærmere bestemte personer.

B (LAK 2007-611-09921; 8. februar 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til lægdsrulleindførsler for alle mænd i ansøgers fars bedsteforældres børnebørns generation. Landsarkivaren gav afslag på grund af manglende samtykke fra nærmere pårørende. "Det er Landsarkivets praksis at give adgang (med formålene "personlig oplysning" eller "slægtsforskning") til en persons lægdsrulleindførsel (eller indførsler, i tilfælde af omskrivning eller flytning) til hans egne direkte efterkommere, men ikke til en fjernere slægtning (som Dem) uden samtykke fra en direkte efterkommer. Om der gives fri (vilkårsfri) adgang eller kun adgang med en vis tavshedspligt (fortrolighedsvilkår efter arkivlovens § 41), afhænger af hver enkelt konkret indførsels karakter (er den ajourført for mindre end 75 år siden, er indholdet "harmløst" eller rummer det følsomme vedtegninger, fx om helbred eller kriminalitet). Og en direkte efterkommer kan naturligvis ikke give samtykke til en friere adgang, end han/hun selv ville kunne opnå."

B (LAK 2007-611-10009; 12. februar 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til to onklers skilsmisssager, København 1941 hhv. 1942. Landsarkivaren gav efter praksis afslag for begge sager, selvom ansøgeren oplyste, at begge ægteskaber havde været uden børn, og at hans formål kun var at få "fastlagt data for deres første ægteskabs indgåelse".

B (LAK 2007-611-10110; 23. februar 2007)

Ansøgning (formål: at tjekke mistanke om at være forbyttet barn) om adgang til Lyngby Fødeklivnings jordemoderprotokol og Lyngby Sogns kirkebog 1961 for at kunne identificere og opspore andre af samme køn født samme dato samme sted. Landsarkivaren gav for begge arkivaliers vedkommende afslag efter arkivloven af hensyn til privatlivets fred, men henviste samtidig til pågældende ressortmyndigheder, for så vidt angår spørgsmål om aktindsigt.

B (LAK 2007-611-10230; 9. marts 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning) om adgang til sag om ansøgers morbrors brors skilsmisse fra en for ansøger ukendt hustru, København 1937. Landsarkivaren gav afslag efter praksis med bemærkningen: "Her ligger ikke kun et hensyn til Deres morbrors bror og hans familie, men også til hans fraskilte hustru og hendes familie".

B (LAK 2006-611-09187; 2. maj 2007)

Ansøgning fra fire forskere (formål: videregivelse in extenso eller i facsimile), der har tilladelse til at benytte bestemte oplysninger i indførsler (leveret i form af foto-filer) i jordemoderprotokoller om bestemte personer, som forskerne i forvejen har kontakt til, til brug for et forskningsprojekt om diabetes-2 og hjertekarsygdom. Tilladelsen indeholder forbud mod videregivelse af selve materialet (foto-filerne) og mod anvendelse af oplysningerne ud over projektbeskrivelsen (bortset fra

videregivelse af fødselsklokkeslet til den fødte selv). Der ansøges nu om fravigelse af den tidligere givne tilladelses videregivelsesforbud, fx ved uddelegering til forskerne selv af kompetencen til at give adgang efter arkivloven, således at den fødte selv uden egen adgangsansøgning til Statens Arkiver kan få adgang til hele sin egen fødselsindførsel inkl. medicinske oplysninger om moderen. Den eksisterende adgangstilladelse og dens vilkår for adgang efter *arkivloven* til selve arkivmaterialet (foto-filerne) blev fastholdt, idet der dog samtidig fra Statens Arkivers side pegedes på, at den fødte selv efter *persondataloven* kan have ret til udskrift fra forskningsprojektets database, d.v.s. udskrift af de bestemte oplysninger om sig selv, som efter den oprindelige projektbeskrivelse skulle uddrages fra jordemoderprotokollerne til brug for forskningsprojektet.

B (LAK 2007-611-10758; 11. juni 2007)*

Ansøgning (formål: fremstilling/offentliggørelse) om adgang til materiale fra Psykiatrisk Center Glostrup om en dér indlagt kunstner, hvis eftermæle ansøger gerne vil rense for falske rygter ved at kunne videregive korrekte og dokumenterede oplysninger om diagnose mm. Der er ikke nulevende pårørende. Landsarkivaren gav afslag af hensyn til beskyttelsen af den afdøde kunstners egne private forhold, idet "oplysninger om helbred i almindelighed og psykisk helbred i særdeleshed vurderes som stærkt personfølsomme. Psykiatrisk forskning i materiale om mange patienter kan normalt forenes med et anonymiseringskrav, ligesom nære pårørendes interesse i oplysninger om en enkelt patient til rent personlig brug normalt kan forenes med en absolut tavshedspligt. Derimod finder Landsarkivaren ikke at kunne fastsætte passende fortrolighedsvilkår for det konkrete materiale uden at hindre gennemførelsen af det i Deres ansøgning angivne formål, som indebærer en ikke-anonymiseret videregivelse af følsomme oplysninger."

Landsarkivarens afgørelse blev anket til rigsarkivaren, der omgjorde Landsarkivets afgørelse, således at ansøgeren fik tilladelse til at benytte materialet på vilkår, at de oplysninger om kunstnerens rent private forhold, der fremgår af udskrivningsbrevet, skal betragtes som fortrolige, idet dog oplysninger om indlæggelsesdiagnose og hospitalsdiagnose vil kunne viderebringes.

Ved denne afgørelse lagde rigsarkivaren vægt på, at kunstneren må betragtes som almindelig kendt og ligeledes hans indlæggelse og ophold på et psykiatrisk sygehus og samtidig på, at kunstneren ikke har nulevende nære pårørende.

B (LAK 2007-611-10861; 26. juni 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning) om adgang til sag om mors skilsmisse fra en senere ægtefælle end ansøgers far, Københavns Overpræsidium 1963. Landsarkivaren gav afslag efter sædvanlig praksis, fordi ansøger ikke er efterkommer efter begge skilsmissesagens parter.

B (LAK 2007-611-10901; 26. juni 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til skifterne efter oldefars bror og dennes hustru, Nordre Birks Skifteret 1947 hhv. 1956, for at identificere og kontakte efterkommere, bl.a. med henblik på udveksling af slægtsforskningsmateriale. Landsarkivaren gav for begge skifters vedkommende afslag efter sædvanlig praksis, fordi ansøger ikke er direkte efterkommer, og fordi ansøgers formål udtrykkeligt indebærer kontaktforsøg.

B (LAK 2007-611-10924; 28. juni 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning) om adgang til halvbrors faderskabssag, Københavns Overpræsidium 1947. Landsarkivaren gav afslag efter sædvanlig praksis med bemærkning, at

kirkebøgerne for 1947 allerede er frit tilgængelige, således at en systematisk gennembladning muligvis ville kunne identificere halvbroderen.

B (LAK 2007-611-11356; 13. september 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning) om adgang til fars skilsmisssesag ca. 1941. Afslag efter sædvanlig praksis, idet ansøger ikke er efterkommer af begge skilsmisssens parter.

B (LAK 2007-611-11389; 13. september 2007)

Ansøgning (formål: identifikation og kontaktforsøg) om adgang til at gennemgå kirkebøger for fødte i to sjællandske sogne ca. 1964-1969 i håbet om at finde en bror eller søster til ansøgers far. Afslag efter sædvanlig praksis.

B (LAK 2007-611-10519; 26. september 2007)

Ansøgning (formål: offentliggørelse) om adgang til at vise et antal dokumenter og fotos fra straffeakten om "Hypnosemordet 1951" i en TV-dokumentarudsendelse. Ansøgningen blev forelagt for Rigsarkivaren, som gav adgang som ønsket for 49 dokumenter og fotos, men afslag for 7 fotografier, dels af de dræbte personer (obduktionsfotografier), dels af de i sagen anklagede og domfældte personer, af hensyn til privatlivets fred for både disse selv og eventuelle nulevende pårørende.

B (LAK 2007-611-10300; 5. oktober 2007)

Ansøgning (formål: slægtsforskning) om adgang til mormors brors folkeregisterkort. Afslag på adgang, idet kortet også omfatter personer, som er ansøger ubekendte. Tilbud om uddrag (adresseoplysninger for mormors bror) efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

B (LAK 2007-611-10743; 5. oktober 2007)

Ansøgning (formål: personlig oplysning) om adgang til fars skilsmisssesag, Københavns Overpræsidium 1954. Afslag efter sædvanlig praksis, idet ansøger ikke er efterkommer af begge skilsmisssens parter.

B (LAK 2007-611-11756; 22. oktober 2007)

Ansøgning (formål: kontaktforsøg) om adgang til oplysninger om halvbror og halvbrors mor. Afslag efter sædvanlig praksis allerede ud fra formålet, d.v.s. uden forsøg på identifikation af arkivmateriale.

B (LAK 2007-611-10519; 30. november 2007)

Ansøgning (formål: offentliggørelse) om adgang til at vise dels sagsomslag dels en politirapport fra straffeakten om "Hypnosemordet 1951" i en TV-dokumentarudsendelse. Ansøgningen blev forelagt for Rigsarkivaren, som gav adgang for sagsomslags vedkommende, men afslag for politirapportens vedkommende, idet der i denne gengives oplysninger om rent private forhold.

B (LAK 2007-611-12236; 12. december 2007)

Ansøgning om udlevering af kopi af retsbogen om en faderskabssag, hvori ansøgers endnu levende far var en af flere indstævnedede mænd, men ikke selv blev bidragspligtig. Ansøger kunne fremlægge samtykke fra barnet i sagen, men Landsarkivaren gav afslag af hensyn til sagens øvrige parter i mangel på samtykke fra sagsøger eller sagsøgte.

B (LAO 2006-611-09704; 17. januar 2007)

Ansøgning om adgang til skifte. Afslået med begrundelse, at ansøgeren ikke er direkte efterkommer af afdøde, og at ansøgningen derfor ikke kan imødekommes af hensyn til privatlivets fred.

B (LAO 2007-611-10276; 16. marts 2007)

Anmodning om adgang til Middelfart Statshospitals indlæggelsesprotokol 1888-1971 vedr. ansøgers mormors broder. Afslået med henvisning til, at ansøgeren ikke er direkte efterkommer samt med henvisning til privatlivets fred.

B (LAO 2007-611-10350; 28. marts 2007)

Anmodning om adgang til jordemoderprotokol vedr. egen fødsel 1935. Afslået med begrundelse, at jordemoderprotokollen rummer mange personfølsomme oplysninger også om andre fødsler. LAO har i stedet tilbudt at fremlede de konkrete oplysninger mod betaling.

B (LAO 2007-611-10542; 27. april 2007)

Anmodning om adgang til søsters faderskabssag. Afslået med henvisning til, at ansøger ikke kan regnes som part i sagen og med henvisning til privatlivets fred.

B (LAO 2007-611-10544; 27. april 2007)

Anmodning om adgang til forældres skilsmisssag fra ca. 1959. Afslag med henvisning til privatlivets fred samt til, at ansøger ikke kan regnes som part i sagen.

B (LAO 2007-611-10603; 8. maj 2007)

Anmodning om adgang til svogers hustrus adoptionssag fra 1938. Afslået med henvisning til privatlivets fred samt til, at ansøgeren ikke kan regnes som part i sagen.

B (LAO 2007-611-10604; 8. maj 2007)

Anmodning om adgang til værgerådsforhandlingsprotokol 1911-1933 med henblik på slægtsforskning i svogers familie. Afslået med henvisning til, at ansøger ikke kan regnes som part i eventuelle sager i forhandlingsprotokollen samt med henvisning til privatlivets fred.

B (LAO 2007-611-11344; 6. september 2007)

Anmodning om adgang til eventuel halvbrors eller -søsters sag. Afslået med begrundelse, at ansøgeren ikke kan regnes som part i sagen.

B (LAV 2007-611-10064; 20. februar 2007)

Anmodning om adgang til faderskabssag fra 1945 eller 1946, formentlig ført ved retten i Kolding. Ansøger ønskede adgang til en faderskabssag omhandlende et barn, som moderen fik med en tysk soldat. Det i sagen omhandlede barn, en dreng, fandt sin (og ansøgers) mor i 2001. Moderen og halvbroderen ville ikke lade ansøger og andre se sagen dengang, fordi den var meget alvorlig og meget sørgelig, som de sagde. Ansøger ønskede at se sagen for om muligt at få kastet lys over, hvorfor moderen i 1948 emigrerede til Canada. Moderen døde i 2003. Da halvbroderen udtrykkeligt har erklæret, at han ikke ønskede, at andre skulle se faderskabssagen, mente Landsarkivet ikke at kunne imødekomme ansøgningen af hensyn til privatlivets fred.

B (LAV 2006-611-08590; 18. april 2007)

Anmodning om adgang til faderskabssag fra 1967. Ansøger havde tidligere fået adgang til den faderskabssag, der blev ført i forbindelse med hans fødsel. Ansøger blev efter fødslen bortadopteret. To af dokumenterne i faderskabssagen vedrørte begivenheder, som var foregået flere år, før ansøger

blev født, og de skønnedes ikke at have haft betydning for faderskabssagens afgørelse. Adgangstilladelsen omfattede ikke disse dokumenter, og det var dem, der nu ansøgte om adgang til. Der blev givet afslag med den begrundelse dels, at de ikke har haft betydning for faderskabssagen, dels at privatlivets fred for de personer, som er omtalt i dokumenterne, skønnes at måtte veje tungere end ansøgers interesse i dokumenterne.

B (LAV 2007-611-11411; 6. september 2007)

Anmodning om adgang til adoptionssag fra 1963. Ansøger var biologisk mor til det barn, som adoptionssagen omhandler. Ansøgeren ønskede at kontakte sønnen. Afslag blev givet med henvisning til sønnens privatlivsfred. Ansøger blev gjort opmærksom på muligheden for at rette henvendelse til Familiestyrelsen, der påtager sig at formidle kontakt efter først at have spurgt adoptivforældre/sønnen, om der er interesse for en sådan kontakt.

B (LAV 2005-611-07447; 11. september 2007)

Anmodning om adgang til adoptionssag fra 1972, antagelig Hjørring Amt. Ansøger var søster eller halvsøster til det bortadopterede barn. Afslag blev givet med henvisning til privatlivets fred for broderen. Ansøger blev gjort opmærksom på muligheden for at henvende sig til Familiestyrelsen.

B (LAV 2007-611-11441; 14. september 2007)

Anmodning om adgang til to faderskabssager fra henholdsvis 1936 (Ålborg Amt) og 1937 (Hjørring Amt). Barnet i de to sager var det samme, de mulige barnefædre forskellige. Ansøgerens far var den mulige barnefader i den sidste. Ansøgeren er altså muligvis en halvbror til barnet i sagen. Afslag blev givet med den begrundelse, at barnets interesser må vurderes at veje tungere end ansøgerens interesse i at få kendskab til en bidragsag ført mod ansøgerens far, så meget mere som faderskabet ikke blev fastslået.

B (LAÅ 2007-611-09843; 25. januar 2007)

Ansøgning om adgang til paternitetssag, hvor barnemoderen var ansøgers mormor. Som formål for ansøgningen var anført personlig oplysning om nærmeste familie. Afslag blev givet med den begrundelse, at ansøgeren som barnebarn til barnemoderen ikke er at betragte som part i sagen, samt i hensynet til privatlivets fred for barnet, der stadig lever.

B (LAÅ 2007-611-09963; 1. februar 2007)

Ansøgning om adgang til sygejournal for afdød faster. Som formål var anført dels personlig oplysning om nærmeste familie dels slægtsforskning i almindelighed og dels ”andet”, hvor det var anført, at sygejournalen skulle benyttes som kilde til en slægtskrønike. Under hensyntagen til de angivne formål blev afslag givet med henvisning til, at sygejournaler indeholder fortrolige oplysninger, der hører under privatlivets fred.

B (LAÅ 2007-611-10973; 5. juli 2007)

Ansøgning om adgang til folkeregisterkort vedrørende ansøgers moder i perioden ca. 1944-1949. Som formål er anført personlig oplysning om nærmeste familie samt slægtsforskning. Da folkeregisterkort kan indeholde oplysninger om enkeltpersoners private forhold, blev der under hensyntagen til privatlivets fred givet afslag på dispensation fra tilgængelighedsfristen. Ansøgeren blev gjort opmærksom på, at Landsarkivet på nærmere angivne vilkår kan levere en udskrift fra folkeregisterkortene med oplysninger om adresser m.m.

B (LAÅ 2007-611-10974; 5. juli 2007)

Ansøgning om adgang til en faderskabssag fra ca. 1956 mod ansøgers fader. Som formål var anført personlig oplysning om nærmeste familie, nærmere bestemt om en ukendt ældre halvbror, som ansøger gerne ville have noget mere at vide om. Under hensyntagen til privatlivets fred og til, at ansøger ikke kan anses som part i sagen, blev der givet afslag på dispensation fra tilgængelighedsfristen.

B (LAÅ 2007-611-11506; 24. sept. 2007)

Ansøgning om adgang til folkeregisterkort vedrørende ansøgers mormoders bror født 1903 og død 1980. Som formål var anført personlig oplysning om nærmeste familie samt slægtsforskning. Da folkeregisterkort kan indeholde oplysninger om enkeltpersoners private forhold, blev der under hensyntagen til privatlivets fred givet afslag på dispensation fra tilgængelighedsfristen. Ansøgeren blev gjort opmærksom på, at Landsarkivet på nærmere angivne vilkår kan levere en udskrift fra folkeregisterkortene med oplysninger om adresser m.m.

B (LAÅ 2007-611-11550; 5. nov. 2007)

Ansøgning om adgang til faderskabssag fra omkring 1953 anlagt mod ansøger fader. Som formål var anført personlig oplysning om nærmeste familie, nærmere bestemt en formodet halvsøster. Afslag blev givet under hensyntagen til privatlivets fred samt det forhold, at ansøger ikke kan anses for at være part i sagen.

B (LAÅ 2007-611-11732; 5. nov. 2007)

Ansøgning om adgang til adoptionssag fra 1938 vedrørende et barn født i 1936. Som formål var anført slægtsforskning i almindelighed i ansøgers slægt. Ansøger er ikke part i sagen, og afslag blev givet under hensyntagen til privatlivets fred.

B (LAÅ 2007-611-12003; 26. nov. 2007)

Ansøgning om adgang til sag hos Haderslev Politi fra 1950 vedrørende ansøgers tipoldefars anden hustru. Som formål var anført personlige oplysninger om nærmeste familie. Afslag blev givet under hensyntagen til privatlivets fred og det forhold, at ansøger ikke kan anses for at være part i sagen, samt det forhold, at oplysninger om ansøgers tipoldefars anden hustru ikke kan henregnes under begrebet personlige oplysninger om nærmeste familie.

B (LAÅ 2007-611-12121; 26. nov. 2007)

Ansøgning om adgang til registerkort hos Fremmedafdelingen, Tønder Politi, ca. 1945-1955, vedrørende ansøgers tipoldefars anden hustru. Som formål var anført personlige oplysninger om nærmeste familie. Afslag blev givet under hensyntagen til privatlivets fred og det forhold, at ansøger ikke kan anses for at være part i sagen, samt det forhold, at oplysninger om ansøgers tipoldefars anden hustru ikke kan henregnes under begrebet personlige oplysninger om nærmeste familie.

B (LAÅ 2007-611-12177; 05. dec. 2007)

Ansøgning om adgang til registerkort hos Fremmedafdelingen, Tønder Politi, ca. 1945-1955, vedrørende ansøgers tipoldefars anden hustru. Som formål var anført personlige oplysninger om nærmeste familie samt "andet", nærmere beskrevet som ønsket om yderligere klarhed omkring tipoldefaderens anden hustrus indfødsretsforhold samt yderligere oplysninger om, hvorfor tipoldefaderen i et bilag til indfødsretssagen blev "svinet til på det groveste af tidligere naboer og politiet". Med ansøgningen var sendt en fuldmagt fra ansøgers mormor, hvor der gives tilladelse til på hendes vegne at undersøge alle de forhold, der måtte have hendes og ansøgers interesse vedr.

tipoldefaderen (mormoderens morfar) og dennes anden hustru. Afslag blev givet under hensyntagen til privatlivets fred og det forhold, at ansøger ikke kan anses for at være part i sagen, samt det forhold, at oplysninger om ansøgers tipoldefars anden hustru, som ansøger ikke biologisk er i familie med, og som ansøgers familie i henhold til ansøgningen ingen kontakt havde til, ikke kan henregnes under begrebet ”nærmeste familie”, samt endvidere det forhold, at ovennævnte registerkort, der vedrører ansøgers tipoldefars anden hustru, som han giftede sig med under krigen i Tyskland, og som havde bopæl i Tyskland, ikke kan bidrage med oplysninger om tipoldefaderens skudsmål hos naboer og politi i Danmark. Da samme forhold også ville gøre sig gældende for en ansøgning fra ansøgers mormor, skønnede Landsarkivet, at den medsendte fuldmagt ikke kan ændre ved afgørelsen.

Kategori C:

C (RA 2007-611-10023; 1. maj 2007)

Til brug for fremstilling om udlandets syn på den danske fodnotepolitik i perioden 1982-88 ønskedes adgang til Udenrigsministeriet, MIK 02:4 (1973-88), ad j.nr. 5.D.30.a, 5.D.32.a og 5.D.32.b. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Udenrigsministeriet for materialet i sin helhed. Ministeriet lagde i sin begrundelse vægt på hensynet til statens sikkerhed og hensynet til fremmede magter, men gav samtykke til, at Rigsarkivet gav adgang til af ministeriet udtagne screenede dokumenter.

C (RA 2007-611-10585; 2. maj 2007)

Til brug for slægtsforskning ønskedes adgang til Fødselsstiftelsens udsætterprotokol vedr. en kvindes hemmelige fødsel i 1916. Den fødende og den nyfødte var hhv. ansøgers olde- og mormor. Rigsarkivet gav afslag, idet de særlige regler omkring hemmeligt fødende på Fødselsstiftelsen i 100 år efter fødslen kun tillader, at barnet selv får oplysninger om den hemmeligt fødende. Ansøger blev orienteret om, at reglerne sandsynligvis ville blive ændret på dette område.

C (RA 2007-611-11292; 28. august 2007)

Til brug for projekt om dansk bistand til Bangladesh 1975-95 ønskedes adgang til referater af møder fra Udenrigspolitisk Nævn 1977-1995 (1989-1995 er ikke afleveret). Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Udenrigsministeriet. Ministeriet lagde i sin begrundelse vægt på, at de anførte sager ikke rummer materiale af relevans for ansøgerens projekt, at de pågældende akter kun er afleveret til 1988, og at dispensation for tidsrummet mellem 1976-1986 kun gives til specifikke temaer – ikke til alle akterne en bloc.

C (RA 2007-611-10556; 29. august 2007)

Til brug for projekt, der skal belyse formålet mellem Danmark og DDR i årene 1980-1989, ønskedes adgang til Udenrigsministeriets journalsag 5.D.182 1981-1988. Rigsarkivet gav afslag til journalsagen i sin helhed, da samtykke ikke blev givet af Udenrigsministeriet. Ministeriet lagde i sin begrundelse vægt på, at disse akter indeholder omfattende materiale angående det bilaterale forhold mellem Danmark og DDR fra danske og udenlandske samarbejdspartnere, over for hvilke der i givet fald måtte foretages en omfattende høringsproces, samt at et eventuelt gunstigt udfald af en sådan høring imidlertid hverken ville betyde til eller fra til belysning af CSCE og kontakterne mellem Danmark og DDR. Ministeriet foretog dog en positiv screening af sagen og udtog og kopierede ca. 80 sider, der drejede sig om CSCE. Disse kopier gav ministeriet samtykke til, at Rigsarkivaren kunne give ansøger tilladelse til at benytte.

C (RA 2007-611-10664; 17. september 2007)

Til brug for fremstilling om den kolde krig i Norden 1948-62 ønskedes adgang til sagen G.1. i Forsvarsattachéen i Washingtons arkiv. Rigsarkivet gav afslag til enkelte klassificerede dokumenter i sagen, da samtykke ikke blev givet af Forsvarsministeriet. Ministeriet lagde i sin begrundelse vægt på, at det kun er den udstedende myndighed, der kan afklassificere og udlevere dokumenterne.

C (RA 2007-611-10267; 16. november 2007)

Til brug for fremstilling om kommandøren for Frikorps Danmark, C.F. von Schalburg, ønskedes adgang til Stockholmsarkivet, pakke CVI (omjournaliseret til Stockholmarkivet, A-arkiv, pk. 37). Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Forsvarskommandoen. Forsvarskommandoen begrundede sin afgørelse med, at materialet i sin helhed betragtet var personfølsom karakter, idet en række forhold heri knytter forbindelser til danske statsborgere.

C (RA 2007-611-11301; 19. november 2007)

Til brug for en undersøgelse af F-16-købet i 1970'erne ønskedes adgang til Udenrigsministeriet, MIK 2:4, ad 5.D.32.a, 1975-88 og ad 5.D.32.b, 1973-85. Rigsarkivet gav afslag til sagernes indhold for perioden efter 1984, da samtykke ikke blev givet af Udenrigsministeriet. Ministeriet lagde i sin begrundelse vægt på forholdet til fremmede magter.

C (RA 2007-611-10934; 10. december 2007)

Til brug for fremstilling om det danske NIKE-luftforsvarssystem i perioden 1957-83 ønskedes adgang til fortroligt materiale i Forsvarets Materielnævn. Rigsarkivet gav afslag til enkelte klassificerede dokumenter i pakke C1 og V2, da samtykke ikke blev imødekommet af Forsvarsministeriet. Ministeriet begrundede dels sin afgørelse med, at de klassificerede dokumenter var udstedt af anden myndighed, dels at de nævnte dokumenter ikke blev anset for at være relevante for ansøgers fremstilling.

C (RA 2007-611-11427; 19. december 2007).

Til brug for et forskningsprojekt om vestlig støtte til dissidenter i Østeuropa under den kolde krig ønskedes adgang til en række konkrete journalsager i Udenrigsministeriet 1973-90. En del af sagerne var umiddelbart tilgængelige, mens de øvrige skulle sendes til høring i Udenrigsministeriet, da de var fristforlængede. Til en enkelt sag gav Rigsarkivet afslag, da samtykke ikke blev givet af ministeriet. Ministeriet begrundede afslaget med, at den pågældende sag dels ikke indeholder materiale om dissidenter, og dels at materialet i øvrigt indeholder adskillige dokumenter af anden proveniens end Udenrigsministeriets, hvorom udstederen i givet fald skal høres.

Kategori E:

E (RA 2006-611-09486; 20. februar 2007)

Til brug for fremstilling om Louis von Kohl ønskedes adgang til Stockholmsarkivet, Afd. B, H.jr.nr. 90. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Forsvarskommandoen. I første omgang begrundede Forsvarskommandoen sin afgørelse med, at materialet i sin helhed indeholdt oplysninger, som i tilfælde af offentliggørelse ville kunne indebære en risiko for krænkelse af såvel de personer – eller nær familie hertil – der er anført som belastede karakterer, som af de personer, der bidrog med, bearbejdede eller videreformidlede oplysningerne herom. Efter remonstration begrundede Forsvarskommandoen endvidere sit afslag med, at det af ansøgeren søgte materiale ikke fandtes i sagen og, at von Kohl kun var perifert omtalt i materialet. I forbindelse med denne afgørelse tilbød Forsvarskommandoen en udskrift af de passager, hvori Louis von Kohl er nævnt. Udskrift og samtykke til benyttelsen af samme blev derefter givet 1. oktober 2007.

E (RA 2006-611-09472; 22. februar 2007)

Til brug for fremstilling om tyske hemmelige tjenester i Norden ønskedes adgang til Stockholmsarkivet, Afd. B, H.jr.nr. 1749, 2335, 3589 og 3838. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Forsvarskommandoen. I første omgang begrundede Forsvarskommandoen sin afgørelse med, at materialet i sin helhed indeholdt oplysninger, som i tilfælde af offentliggørelse ville kunne indebære en risiko for krænkelse af såvel de personer – eller nær familie hertil – der er anført som belastede karakterer, som af de personer, der bidrog med, bearbejdede eller videreformidlede oplysningerne herom. Efter remonstration fandt Forsvarskommandoen ikke anledning til at ændre sin afgørelse.

E (RA 2006-611-09483; 22. februar 2007)

Til brug for fremstilling om tyske hemmelige tjenester i Norden ønskedes adgang til Stockholmsarkivet, Afd. B, H.jr.nr. 90, 2130, 2913 og 4016. Rigsarkivet gav afslag, da samtykke ikke blev givet af Forsvarskommandoen. I første omgang begrundede Forsvarskommandoen sin afgørelse med, at materialet i sin helhed indeholdt oplysninger, som i tilfælde af offentliggørelse ville kunne indebære en risiko for krænkelse af såvel de personer – eller nær familie hertil – der er anført som belastede karakterer, som af de personer, der bidrog med, bearbejdede eller videreformidlede oplysningerne herom. Efter remonstration fandt Forsvarskommandoen ikke anledning til at ændre sin afgørelse.

E (RA 2007-611-09876; 25. april 2007)

Til brug for – først personlig oplysning om ansøgers far – siden til brug for en fremstilling om den såkaldte ”landssvigerpersonlighed” ønskedes adgang til Rigsadvokatens P-journalsag 17.428. Rigsarkivet gav først afslag til hele sagen undtagen nogle af Rigsadvokaten vedlagte fotokopier af enkelte dokumenter. Senere gav Rigsarkivet udelukkende afslag til den del af materialet, der omhandlede fuldbyrdelsen af dødsstraf. Begge afslag blev givet, da samtykke til denne del af materialet ikke blev imødekommet af Rigsadvokaten. I første omgang begrundede Rigsadvokaten sin afgørelse med, at materialet i sin helhed indeholdt særdeles personfølsomme oplysninger, samt at ansøgers far kun var nævnt i de vedlagte fotokopier. Efter remonstration ændrede Rigsadvokaten sin afgørelse, idet samtykke blev givet til den del af materialet, der ikke vedrører fuldbyrdelsen af dødsstraf. Materiale, der vedrører fuldbyrdelsen af dødsstraffen, fandt Rigsadvokaten skulle undtages samtykke.

E (RA 2007-611-09753; 29. maj 2007)

Til brug for fremstilling om Johannes Rasmussen ønskedes adgang til Justitsministeriets 3. kontor, 1143/1945 og 1344/1945. Rigsarkivet gav afslag til den del af materialet, der indeholdt personfølsomme oplysninger om andre personer end Johannes Rasmussen. Afslaget blev givet, da samtykke til denne del af materialet ikke blev imødekommet af Justitsministeriet. Ministeriet begrundede først og fremmest sin afgørelse med hensynet til de personer, der havde været involveret i sagerne, herunder hensynet til de eventuelle efterladte til de pågældende.

E (RA 2007-611-10224; 30. maj 2007)

Til brug for bachelor-projekt om retsopgøret efter besættelsen, herunder Lorenzen-banden, ønskedes adgang til Rigsadvokatens P-journalsag 11.341 og 16.269. Rigsarkivet gav afslag til den del af materialet, der omhandlede fuldbyrdelsen af dødsstraf vedr. en række personer. Afslaget blev givet, da samtykke til denne del af materialet ikke blev imødekommet af Rigsadvokaten, idet Rigsadvokaten fandt, at der skulle undtages arkivadgang.

E (LAV 2007-611-10257; 21. marts 2007)

Ansøger, som var redaktionel medarbejder ved et dagblad, ansøgte om adgang til dom afsagt i en straffesag i 1976. Af ansøgningen fremgik, at oplysningerne skulle bruges i forbindelse med research i en nyere straffesag; under en telefonsamtale blev det endvidere godtgjort, at det i forbindelse med omtalte research kunne være af betydning for ansøger at videregive oplysninger fra sagen. Der blev givet afslag dels, fordi et af vilkårene for adgang til ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale er, at der ikke uberettiget må videregives oplysninger fra sagen, dels af hensyn til privatlivets fred for anklagede, vidner m.fl. Da redaktionelle medarbejdere imidlertid efter retsplejeloven har en særlig ret til indsigt i visse af retternes dokumenter, og da ansøger over for Landsarkivet havde tilkendegivet ønske om alternativt at benytte denne mulighed, fremsendte Landsarkivet kopi af dommen til den relevante ret med henblik på dennes vurdering.

E (LAÅ 2007-611-10690; 12. juni 2007)

Ansøgning om adgang til onkels privatarkiv i Politikommandørens Arkiv, der i 1945 blev beslaglagt og brugt som bilag ved retsopgøret. Arkivet indeholder både personligt og politisk materiale. Som formål var anført personlig oplysning om nærmeste familie. Mundtligt var det blevet præciseret til at finde ud af, hvor meget og hvordan farbroderen var involveret under Anden Verdenskrig. Under hensyntagen til det angivne formål, og da en nevø ikke kan anses som part i sagen, blev afslag givet med henvisning til privatlivets fred.

Kategori PRA:

PRA (RA 2007-611-10129; 22. februar 2007)

Til brug for personlig oplysning om nærmeste familie ønskedes adgang til et privatarkiv. Privatarkivet indeholdt materiale fra ansøgers morfar. Rigsarkivet gav afslag, da det i forbindelse med afleveringen af arkivet var blevet aftalt, at arkivet er helt utilgængeligt til 2035.

Kategori PDO:

PDO (RA 2007-611-10747; 7. juni 2007)

Til brug for personlig oplysning om farfar ønskedes adgang til det private institutionsarkiv Frihedsfondens sag vedr. farfaderen. Rigsarkivet gav afslag, da der kun kan dispenseres fra 80-års utilgængelighedsbestemmelsen til seriøse forskningsformål – og derefter kun efter samtykke fra Beskæftigelsesministeriets departementschef. I henhold til tidligere korrespondance med Frihedsfondens sidste formand er det præciseret, at der med seriøse forskningsformål forstås lodige artikler til videnskabelige tidsskrifter og videnskabelige monografier.

Kommunale arkiver

Vejle Stadsarkiv, ansøgning af 5. oktober 2007, afslag meddelt 11. februar 2008.

En ansøger søgte om adgang til folkeregisteroplysninger vedrørende sin afdøde ægtemand med henblik på at få oplyst, om ægtemandens far efter sin skilsmisse fra ægtemandens mor havde indgået nyt ægteskab, og om der i givet fald havde været børn i et eventuelt senere ægteskab. Ansøgningen blev afslået af hensyn til beskyttelse af privatlivets fred hos de eventuelle biologiske halvøskende til ansøgerens afdøde ægtemand.

Bilag 6(svar på spørgsmål nr. 188 (alm. del), om betingelser for adgang til arkivloven generelt):

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

31. januar 2007

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 188 (alm. del), om betingelser for adgang til arkivloven generelt, stillet af Folketingets Retsudvalg den 18. januar 2007.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 188

(alm.del), om betingelser for adgang til arkivloven generelt.
Skrivelse af 18. januar 2007

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål:

"Kulturministeren bedes redegøre for, hvilke betingelser der generelt sættes for, at forskere kan få adgang til arkiver, der efter hovedreglerne i arkivloven ikke kan frigives."

Svar:

Jeg har bedt Statens Arkiver om at redegøre for de betingelser, Statens Arkiver generelt stiller i forbindelse med, at rigsarkivaren imødekommer en ansøgning om adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier, jf. arkivlovens § 31. Såfremt de pågældende arkivalier ikke er afleveret til Statens Arkiver, er det den pågældende myndighed som træffer afgørelsen om adgang, jf. arkivlovens § 22, stk. 2.

Jeg skal understrege, at det grundlæggende princip i forvaltningen af arkivloven er, at alle stilles lige med hensyn til arkivadgang. Der gives således ikke såkaldt privilegeret adgang for fx forskere.

Statens Arkiver har oplyst følgende om de betingelser, der stilles i forbindelse med adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier:

"Arkivloven fastsætter i § 40 som generelt vilkår for benyttelsen af ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale, at den, der får adgang til at benytte sådant materiale, iagttager tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger i det materiale, der er givet adgang til. Bestemmelsen i § 40 lyder:

" § 40. Den, der får adgang til benyttelse af arkivalier, som ikke er umiddelbart tilgængelige, må ikke uberettiget offentliggøre, videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller

anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til private eller offentlige interesser.”

Bestemmelser om fastsættelse af særlige vilkår fremgår af arkivlovens § 41, stk. 2-6, der lyder:

”§ 41. [...]

Stk. 2. De myndigheder, der er nævnt i §§ 31-35, kan i forbindelse med imødekommelse af ansøgninger om arkivadgang fastsætte særlige vilkår for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Stk. 3. Vilkår fastsættes på grundlag af

- 1) karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, samt
- 2) det formål, der angives for benyttelsen, jf. § 30, stk. 2.

Stk. 4. Som vilkår kan bl.a. fastsættes,

- 1) at oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold ikke videregives,
- 2) at der ikke rettes henvendelse til personer, der er nævnt i det materiale, der gives adgang til, eller til disses pårørende,
- 3) at dokumenter m.v. ikke gengives i deres helhed, samt
- 4) at der ikke foretages kopiering.

Stk. 5. I tilfælde, hvor karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, og det formål, der tilsigtes, tilsiger dette, kan der fastsættes andre vilkår.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der fastsættes særlige vilkår, jf. stk. 2, skal benytteren afgive erklæring om at ville overholde de fastsatte vilkår.”

Som det anføres i § 41, stk. 3, fastsættes vilkår på grundlag af karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, samt det formål der angives for benyttelsen af de pågældende oplysninger. Når en ansøger som formål angiver udarbejdelse af en historisk fremstilling, vil udgangspunktet for Statens Arkivers fastsættelse af vilkår være følgende standardskrivelse:

”Tilladelsen gives på betingelse af, at materialet kun benyttes til det formål, som De har nævnt i Deres ansøgning, nemlig til brug for udarbejdelse af fremstilling om [...]. Ønsker De at benytte materialet til andre formål, skal der indgives særskilt ansøgning herom.

Tilladelsen er personlig og gælder således udelukkende for Deres egen benyttelse af materialet. Ønsker De, at andre skal kunne benytte materialet, skal vedkommende selv søge herom. For tilladelsen gælder de almindelige vilkår for benyttelse af ikke umiddelbart tilgængeligt arkivmateriale, som fremgår af § 40 i arkivloven og § 18 i arkivbekendtgørelsen.

Endvidere fastsættes i medfør af arkivlovens § 41 som særlige vilkår for tilladelsen,

at oplysninger om enkeltpersoners private og økonomiske forhold, som kun vil være Dem bekendt fra arkivmaterialet, ikke videregives i en form, der gør identifikation af de pågældende mulig,

at navne på personer, der ikke har haft selvstændigt administrativt eller politisk ansvar, ikke videregives eller offentliggøres, medmindre de tidligere har været offentliggjort eller må anses for almindelig kendte i forbindelse med de forhold, undersøgelsen omfatter,

at dokumenter, som der med denne tilladelse er givet adgang til, ikke offentliggøres eller videregives i deres helhed, idet dokumenterne kan refereres, karakteriseres eller citeres i kortere uddrag, samt

at der ikke på grundlag af oplysninger, der med denne tilladelse er givet adgang til, rettes henvendelse til personer, der er nævnt i materialet, eller til disses pårørende.

Opmærksomheden henledes på, at tilsidesættelse af tavshedspligten efter arkivlovens §§ 40 og 41 ifølge lovens § 51, stk. 1, kan medføre straf i form af bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

Endelig er det en betingelse for udnyttelse af denne tilladelse, at De med Deres underskrift på vedlagte kopi bekræfter, at De vil overholde de almindelige og særlige vilkår, som er nævnt i dette brev, jf. arkivlovens § 41, stk. 6.”

Bilag 7: Oversigt over indberetninger fra kommuner

Kommune	Modtaget ansøgning	Off. arkiv	Kommune	Modtaget ansøgning	Off. arkiv
Albertslund	ikke oplyst		Langeland	nej	
Allerød	nej		Lejre	nej	
Assens	ja		Lemvig	ja	
Ballerup	ja		Lolland	ja	
Billund	ja		Lyngby-Taarbæk	nej	
Bornholm	ja		Læsø	nej	
Brøndby	nej		Maragerfjord	nej	
Brønderslev	nej		Middelfart	nej	
Dragør	ikke oplyst		Morsø	ja	
Egedal	nej		Norddjurs	ja	
Esbjerg	ja		Nordfyn	nej	
Fanø	nej		Nyborg	nej	
Favrskov	nej		Næstved	nej	
Faxe	nej		Odder	nej	
Fredensborg	nej		Odense	nej	
Fredericia	nej		Odsherred	nej	
Frederiksberg	ja		Randers	ikke oplyst	
Frederikshavn	ja		Rebild	nej	
Frederikssund	ja		Ringkøbing-Skjern	ja	
Furesø	ikke oplyst		Ringsted	ikke oplyst	
Faaborg-Midtfyn	nej		Roskilde	ja	
Gentofte	ikke oplyst		Rudersdal	ja	
Gladsaxe	ja		Rødovre	ikke oplyst	
Glostrup	ja		Samsø	ikke oplyst	
Greve	ja		Silkeborg	nej	
Gribskov	nej		Skanderborg	ja	
Guldborgsund	nej		Skive	ja	
Haderslev	ja		Slagelse	nej	
Halsnæs	ja		Solrød	ikke oplyst	
Hedensted	nej		Sorø	nej	
Helsingør	ja		Stevns	nej	
Herlev	nej		Struer	nej	
Herning	ikke oplyst		Svendborg	nej	
Hillerød	ikke oplyst		Syddjurs	nej	
Hjørring	ja		Sønderborg	ikke oplyst	
Holbæk	nej		Thisted	nej	
Holstebro	nej		Tønder	ikke oplyst	
Horsens	nej		Taarnby	ja	
Hvidovre	nej		Vallensbæk	nej	
Høje-Taastrup	nej		Varde	nej	
Hørsholm	ikke oplyst		Vejen	ikke oplyst	
Ikast-Brande	ikke oplyst		Vejle	ja	
Ishøj	nej		Vesthimmerland	nej	
Jammerbugt	nej		Viborg	nej	
Kalundborg	nej		Vordingborg	nej	
Kerteminde	nej		Ærø	nej	
Kolding	ja		Aabenraa	nej	
København	ja		Aalborg	ja	
Køge	ja		Århus	ja	